

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 10
JUNI 2016 HOUDENDE DE ERKENNING EN SUBSIDIERING VAN DE
GEORGANISSEERDE SPORTSECTOR**

Samenvatting

Om in te spelen op een evoluerend georganiseerd sportlandschap en op vraag van de sector voorzien we in een wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De wijzigingen realiseren een betere en andere bevoegdheidsafbakening en rol van de multisportfederaties ten aanzien van de unisportfederaties en zetten verder in op vrijwillige efficiëntiewinsten en rationalisatie. De nieuwe beleidsmaatregelen beogen daarnaast een verhoging van de sportparticipatie, in en naast de sportclub. Ook de kwaliteit van de sportparticipatie krijgt een extra impuls door versterkte maatregelen op vlak van sportbegeleiding, innovatie, integriteit en sportbeleving.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**A. Situering**

1. Het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector had tot doel de georganiseerde sportsector te responsabiliseren en de Vlaamse sportfederaties via een verhoogde autonomie te laten uitgroeien tot ambitieuze en dynamische organisaties die in staat zijn te anticiperen op toekomstige maatschappelijke en sportieve uitdagingen. Een klantvriendelijke benadering van de sporter staat daarbij centraal. Het decreet wou de effectiviteit en de efficiëntie van de ingezette Vlaamse middelen verhogen en de kwaliteit van het sportaanbod in de Vlaamse sportclubs verbeteren. Het decreet zette sterk in op rationalisatie door recreatieve sportfederaties die maar één sporttak aanboden, niet langer te financieren. Dit resulteerde in een indeling in unisportfederaties en multisportfederaties. Het aantal gesubsidieerde unisportfederaties steeg van 38 naar 44 en het aantal gesubsidieerde recreatieve sportfederaties daalde van 25 naar 7. Het decreet voorzag in een afstemming tussen de financiële input van de Vlaamse overheid en de output aan resultaten van het georganiseerde sportaanbod, rekening houdende met promotionele, sporttechnische, ondersteunende en kwalitatieve aspecten. Daarnaast is het vastleggen van een groeitraject rond goed bestuur in de sportfederaties een belangrijk beleidsinstrument geworden. De Vlaamse sportfederaties dienden meer dan ooit hun sportclubs te ondersteunen, stimuleren, inspireren en motiveren om een kwaliteitsvol, gedifferentieerd en indien mogelijk flexibel sportaanbod te organiseren voor de bevolking in het Nederlandstalig taalgebied en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Om dat te concretiseren zette het decreet in op een nieuwe manier van subsidiëren (outputparameters), kwaliteitsimpulsen via beleidsfocussen, een grotere autonomie voor de sportfederaties en een samenwerking met de Vlaamse overheid op basis van een samenwerkingsovereenkomst.

2. Het Vlaams Regeerakkoord 2019-2024 stelde een eerste evaluatie van het decreet van 10 juni 2016 voorop. Daarbij blijkt, volgens de sector en de

overheid/Sport Vlaanderen, enerzijds de noodzaak tot het behoud van heel wat doelstellingen en elementen uit het huidige decreet en anderzijds de duidelijke vraag het decreet op een aantal vlakken te wijzigen. Om in te spelen op een evoluerend georganiseerd sportlandschap en op vraag van de sector voorzien we dan ook in een wijziging van het decreet.

3. Op 2 juli 2021 heeft de Vlaamse Regering haar akkoord gegeven over de inhoudelijke uitgangspunten voor de wijziging van het decreet in de "Visienota: wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector". De Vlaamse Regering ging akkoord dat deze visienota de basis vormt voor een wijziging van het decreet op de georganiseerde sportsector.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

4. In het Nederlandstalig taalgebied zijn van de bijna 6.600.000 inwoners circa 1.400.000 mensen (kinderen, jongeren en volwassenen) op regelmatige basis aan het sporten en bewegen in het 'georganiseerde aanbod', zijnde de sportclub (bron: Statistiek Vlaanderen en Sport Vlaanderen). Ongeveer een op vier van de Vlamingen is lid van een of andere sportvereniging, dat maakt de sportclub met voorsprong de grootste en meest populaire verenigingsvorm in in de Vlaamse Gemeenschap. Via de beleidsmaatregelen binnen het huidige decreet van 10 juni 2016 worden dus onrechtstreeks veel mensen bereikt. Sporten in sportclubverband biedt bovendien grotere garanties op levenslang sporten en dient dan ook verder ondersteund en uitgebouwd te worden.

Niettegenstaande sporten in sportclubverband de hoeksteen is van ons sportbeleid en het fundament van een leven lang sportactief zijn, mogen we niet blind zijn voor een veranderende maatschappij en andere trends die zich manifesteren op vlak van sportparticipatie en sportbeleving. Stilstaan is immers achteruitgaan. Uit herhaald onderzoek (o.a. KUL, Scheerder et al) blijkt dat de 'licht-georganiseerde' of de ongebonden sport sterk aan belang wint, voornamelijk bij (jong-)volwassenen die hun gading niet vinden in het traditionele sportclubaanbod. Tien à vijftien jaar geleden waren dit vooral solo-sporters. Vandaag zien we ook steeds meer sporters in duo of in kleine informele groepjes. Denk maar aan de diverse Whatsapp-groepjes die samen gaan fietsen, lopen, wandelen, bootcampen of anderen die op eigen initiatief en met eigen (on)regelmaat, inzichten en timing willen sporten. De coronacrisis heeft deze vorm van sporten nog versterkt. De Vlaamse sportsector is er van overtuigd dat extra beleidsmatige initiatieven een groot potentieel bieden om deze groeiende doelgroep actiever te benaderen en beter te begeleiden naar een (meer) geschikt sport- en beweegaanbod en zo een stevige boost kan geven aan meer duurzame sportparticipatie in de Vlaamse Gemeenschap.

Op basis van Europees onderzoek (Eurobarometer, in opdracht van de Europese Commissie) blijkt dat er ook een groep in de samenleving bestaat van 'sportaversen', dit uit 'overtuiging' (geeft aan geen motivatie of gebrek aan interesse te hebben om te sporten). Deze groep wordt geschat op ca. 20%; in het Nederlandstalig taalgebied dus ongeveer 1.200.000 mensen. Dat impliceert dat van de 6.600.000 inwoners 1.400.000 al bereikt worden via de sportclub en 1.200.000 waarschijnlijk nooit zal open staan voor enig sport- of beweegaanbod. Dit maakt dat ca. 4.000.000 Vlamingen wel overweegt om regelmatig te sporten of te bewegen. Uiteraard is dat relatief en bovendien een theoretisch maximaal scenario, want ongeveer 750.000 mensen van deze doelgroep is gewoon te jong of te oud om met regelmaat actief te zijn.

Abstractie makende van de overlap tussen de laatste groep en de 'sportaversen', rest een groep van circa 3,25 tot 3,5 miljoen inwoners die wel overwegen om te sporten en dit op een ongebonden manier (soms) ook doen, dus volledig op eigen kracht, inzicht, timing, (on)regelmaat en vermogen.

We onderscheiden verschillende types doelgroepen of personen waarbij nog heel wat onbenut potentieel schuilt op het vlak van actieve sportparticipatie:

- De leeftijdsgroep van 23 tot 65 jaar, vooral diegenen die minder sportminded zijn, vindt door de drukte in hun dagelijks leven vaak de tijd niet om met regelmaat naar een sport, sportclub, -groep of -infrastructuur te gaan. Sommigen houden het vol, maar bij en grote groep komt van uitstel vaak afstel.
- De beginnende of eerder recreatieve (jong)volwassen sporter.
- Personen uit kansengroepen
- Personen boven 65 jaar, die momenteel kunnen deelnemen aan een aanbod via recreatieve sportverenigingen en sport- en beweegaanbod bij socioculturele verenigingen.
- Kinderen die op jonge leeftijd nog geen keuze willen maken voor één bepaalde sport.
- Jongeren die na een drop-out uit sport geen aansluiting meer vinden met het (georganiseerd) sporten.
- ...

5. Voor het sportaanbod voor kinderen en jongeren (-18 jaar) blijft de focus van het beleid liggen op het sporten in georganiseerd verband. De sportclub biedt immers grotere garanties inzake kwaliteit en een pedagogisch en didactisch onderbouwde begeleiding. Onderzoek van de KUL en UGent (Onderzoeksplatform Sport) toont aan dat kinderen die in een sportclub sporten, een grotere kans hebben om op latere leeftijd nog sportactief te zijn (al dan niet in een sportclub) en dat sporten binnen georganiseerd verband beter is voor hun motorische ontwikkeling en gezondheid. Om kinderen en jongeren die (nog) niet of niet meer sporten (terug) aan het sporten te brengen, is er nood aan een blijvende en extra impuls. De huidige ondersteuning van de unisportfederaties op het vlak van sportclubparticipatie werpt zijn vruchten af en blijft dan ook behouden. Ook de multisportfederaties leveren hiertoe een bijdrage en blijven ondersteund voor hun inspanningen voor het huidige sportclubaanbod, maar waarbij de focus verschuift om meer (en dus ook andere types en groepen) kinderen en jongeren aan het sporten te krijgen en houden.

Recent onderzoek (UGent, VUB, Coppens et al., 2021) focust op de brede motorische ontwikkeling van jongere kinderen, gekoppeld aan onder andere hun zelf waargenomen motorische perceptie (zelfbeeld) en hun motivatie. Bij dat onderzoek werd de doelgroep zelf getest en bevraagd (lichaamskenmerken, motorische testen, vragen naar zelfwaargenomen competentie, motivatie en behoeften, ...) en werden hun ouders bevraagd. Uit dat onderzoek blijkt dat kinderen die meerdere sporten combineren ('multisporters') een betere fysieke fitheid ontwikkelen en een positievere perceptie van hun motorische competentie hebben in vergelijking met kinderen die slechts één sport beoefenen. Dit heeft een positieve invloed op hun sportparticipatie. We stoten echter op een zeer beperkt multisportaanbod voor de jeugd in de Vlaamse Gemeenschap. Heel wat kinderen zijn lid van meerdere sportclubs en combineren zo verschillende sporten. Dat is evenwel niet voor alle kinderen weggelegd. Tot de leeftijd van 6 à 8 jaar bieden sportclubs en andere organisatoren zoals lokale overheden een vorm van multisport aan zoals multimove, balbewegingsscholen, ... maar het aanbod voor oudere kinderen is zeldzaam. Daarom zullen de multisportfederaties ondersteund worden om deze blinde vlek op te vullen en een volwaardig multisportaanbod voor kinderen en jongeren te ontwikkelen.

Voor de beleidsfocussen jeugdsport, laagdrempelig sporten en innovatie zijn onderzoeken lopende die gefinancierd worden vanuit Sport Vlaanderen via het

Onderzoeksplatform Sport. De bevindingen van deze onderzoeken vormden, samen met bevindingen vanuit Sport Vlaanderen en input vanuit de sector, de basis voor enkele analyses omtrent tekortkomingen en optimalisatiemogelijkheden voor de projectsubsiëring via de beleidsfocussen.

In het algemeen blijkt de noodzaak voor een grotere zekerheid inzake projectsubsiëring dan de periode van een jaar. De sportfederaties kennen tegen 15 januari van het werkingsjaar de beslissing van de minister over het al dan niet subsidiëren, en bijhorende opmerkingen, voor de ingediende projecten. Begin september van datzelfde jaar, moet een project voor het komende werkingsjaar worden ingediend. Dat levert planlast op, terwijl de vaststelling is dat de meeste projecten volgens de beoordelingscommissies en de minister uiteindelijk een vertrouwen over meerdere jaren verdienen. Daarnaast nemen bepaalde sportfederaties met minder eigen middelen of reserves vaak het risico niet om een project op te starten zonder de zekerheid dat het project meer dan een jaar gesubsidieerd zal worden. Bijvoorbeeld op vlak van aankopen van materiaal dat moet afgeschreven worden, levert dat een financieel risico. Tenslotte is het investeren in projecten voor slechts een jaar vaak niet de meest efficiënte en goede besteding van overheidsmiddelen, gezien de nodige opstarttijd en -kosten. Om die reden zullen bepaalde beleidsfocussen (jeugdsport, kansengroepen en professionalisering in sportkaderopleidingen) met goedkeurings- en indieningsperiodes van twee werkingsjaren werken. Voor de beleidsfocus innovatie is het inspelen op trends dusdanig belangrijk, dat ervoor gekozen wordt om nog steeds met een jaarlijkse indieningsmogelijkheid (en dus jaarlijkse goedkeuring) te werken. Voor de beleidsfocus rationalisatie kan de timing voor het hebben van gelijkaardige behoeften over de verschillende sportfederaties heen en het opzetten en elkaar vinden op vlak van projecten voor shared services of fusies dusdanig volatiel en tijdsgevoelig zijn, dat ook op dat vlak een jaarlijkse indieningsmogelijkheid (en dus jaarlijkse goedkeuring) aan de orde blijft. De systematiek van de beleidsfocus sportkampen en topsport, leent zich ook beter tot jaarlijkse indiening en goedkeuring.

De beleidsfocus jeugdsport kent nog steeds een grote meerwaarde omdat de sportfederaties via subsidies aan sportclubs de werking van de sportclubs kunnen richting geven en ondersteunen. Uit evaluatie blijkt echter dat er te vaak een grote focus ligt op kwantiteit, terwijl het werken aan kwaliteit een noodzaak blijkt (vanuit zowel wetenschappelijk oogpunt, beleidsoogpunt als vanuit ouders en jongeren die werden bevraagd via onderzoek van de VUB). Tevens blijkt ook dat bij heel wat goed werkende sportclubs niet meer aan een hoger ledenaantal kan gewerkt worden, aangezien men met een ledenstop of wachtlijsten werkt. Om de voornoemde redenen zal de doelstelling van de beleidsfocus jeugdsport, die tweeledig inzette op kwantiteit en kwaliteit, voortaan meer focus leggen op kwaliteit, waarbij kwantitatieve elementen wel nog kunnen opgenomen worden in de subsidiereglementen, maar niet verplicht zijn en niet de bovenhand mogen nemen.

Daarnaast bleek de beleidsfocus jeugdsport op vlak van administratieve systematiek aan vernieuwing toe. Zo werd de uitbetaling van de subsidie aan de sportclubs tot op heden gekoppeld aan aantoonbare kosten die de sportclub maakte op vlak van een lijst van bestedingsmogelijkheden. Dit betekende zowel voor de sportclubs als voor de sportfederaties veel planlast, met weinig impact op vlak van de kwaliteit van de werking van de sportclub. Deze verplichting zal voortaan geschrapt worden.

Over het onderscheid tussen de beleidsfocussen laagdrempelig sportaanbod en innovatie bestond voor bepaalde vernieuwende laagdrempelige projecten verwarring en onduidelijkheid. Dat zal worden weggenomen door beide beleidsfocussen samen te voegen en zo 1 beleidsfocus innovatie te creëren voor innovatieve en/of laagdrempelige projecten.

De doelstelling van de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod was tweeledig: enerzijds algemene laagdrempelige sportprojecten (zoals het geven van initiaties op scholen, gekoppeld aan een toeleidingstraject richting sportclubs) en anderzijds projecten die zich specifiek op kansengroepen richten. In geval van een volledige samensmelting van de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod met de beleidsfocus innovatie, zou de kans bestaan dat sportfederaties nog weinig projecten rond kansengroepen zouden indienen terwijl er op dat vlak voor de sportfederaties nog heel wat uitdagingen liggen binnen onze diverse samenleving. Deze bezorgdheid wordt versterkt vanuit het onderzoek en de bevinding dat slechts weinig projecten binnen de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod effectief en eenduidig inzetten op kansengroepen. Daarom zal er voortaan een afzonderlijke beleidsfocus kansengroepen bestaan om sportfederaties op dit vlak de wenselijke en belangrijke impulsen te kunnen blijven bieden.

De beleidsfocus innovatie focuste tot op heden op projecten die moesten leiden tot een hoger bereik en dus een verhoging van de sportparticipatie. De beleidsfocus wordt verruimd zodat voortaan ook projecten kunnen worden ingediend waarbij ingezet wordt op een betere beleving door de sporters of op de optimalisatie van het sportaanbod. Want ook op dat vlak blijken noden en opportuniteiten te liggen voor de sportfederaties.

De beleidsfocus topsport past nog steeds goed binnen het topsportbeleid en behoeft geen aanpassingen op niveau van het decreet.

De beleidsfocus sportkampen kende een grondige evaluatie. De cijfers voor deze beleidsfocus zijn stabiel en positief, met uitzondering van de werkingsjaren die door de COVID-19-pandemie beïnvloed zijn. De gesubsidieerde sportkampen kennen een relatief hoog en stabiel deelnemersaantal (ongeveer 7.000 deelnemers per jaar). Het aantal gesubsidieerde sportkampen (ongeveer 200) en het aantal gesubsidieerde sportfederaties (ongeveer 13) blijft stabiel. Via de sportkampen worden kinderen en jongeren bereikt die via het reguliere aanbod doorgaans minder vlot bereikt worden (tieners, meisjes, kansengroepen). De subsidie geeft een impuls op vlak van kwaliteit van internaatsportkampen. Het stopzetten van de subsidie betekent waarschijnlijk het loslaten van bepaalde kwaliteitsvoorwaarden van deze kampen, indien deze nog autonoom zouden worden georganiseerd. Het stopzetten van de subsidies zal of kan leiden tot hogere deelnamegelden voor de deelnemers. Anderzijds kan gesteld worden dat slechts een beperkte groep van sportfederaties (13) gesubsidieerde sportkampen organiseert, waarbij de meeste sportfederaties een beperkt aantal sportkampen organiseren en ongeveer 80% van de subsidies van deze beleidsfocus naar drie sportfederaties gaat. Op basis van de evaluatie en de pro- en contra-argumenten, wordt ervoor gekozen om blijvend in te zetten op de beleidsfocus sportkampen. Er zijn te weinig gegevens voorhanden om de impact van het stopzetten van de subsidies op een onderbouwde manier in kaart te brengen. Het kan een meerwaarde zijn om dit de komende jaren in kaart te brengen, in functie van een toekomstige evaluatie. Ook het landschap kan evolueren. De beleidsfocus sportkampen biedt enkele duidelijke voordelen (op vlak van kwaliteit en betaalbaarheid voor de deelnemer), al moeten we kritisch en waakzaam zijn over de meerwaarde op vlak van duurzaam en regulier sporten.

Er wordt gekozen voor het behoud van de beleidsfocus sportkampen, waarbij in de regelgeving een aantal aspecten behouden of toegevoegd worden om in te zetten op de doorstroom naar het regulier aanbod en de participatie van G-sporters en kinderen in armoede. Daarnaast zullen, op basis van bevindingen vanuit Sport Vlaanderen en input van de sector, op vlak van planlast en logische timing voor het aanleveren van bepaalde informatie bepaalde wijzigingen gebeuren.

6. Voor de koepelorganisatie, de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding en de organisatie voor de risicovechtsporten zijn er geen fundamentele inhoudelijke

elementen of belangrijke evoluties die tot wijzigingen moeten leiden, en worden dan dus ook geen inhoudelijke wijzigingen voorgesteld, met uitzondering van enkele optimalisaties.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

7. Voor de wijzigingen van het decreet worden een aantal uitgangspunten gehanteerd die geformuleerd werden binnen de door de Vlaamse Regering goedgekeurde visienota. In grote lijnen zijn dat een betere en andere bevoegdheidsafbakening en rol van de multisportfederaties ten aanzien van de unisportfederaties en het verder inzetten op vrijwillige efficiëntiewinsten en rationalisatie. Daarbij wordt steeds voor ogen gehouden dat de wijzigingen uiteindelijk gericht zijn op de doelstelling om zo veel mogelijk mensen in het Nederlandstalig taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad blijvend en op een kwalitatieve manier aan het sporten te krijgen.

Hieronder volgt een olijsting van de beleidsmaatregelen, per thema.

Werk multisportfederaties

- We willen de overlap en concurrentie tussen de groepen van sportfederaties zo veel mogelijk vermijden en zetten in op hun sterktes en meerwaarde. Ook binnen de groep multisportfederaties hebben we aandacht voor de heterogeniteit op vlak van werking en meerwaarde.
- We opteren voor (een) gewijzigd(e) finaliteit, opdrachten en subsidiemechanisme voor multisportfederaties. We voorzien een structurele basissubsidie op basis van kwantitatieve en kwalitatieve criteria. De subsidieparameters zijn minder gericht op ledenaantallen (bij overlap met unisportfederaties). We behouden stimulansen rond kwaliteit en sportclubondersteuning, door het behouden van de huidige kwaliteitsprincipes en basisopdrachten.
- We besteden via de kwaliteitsprincipes en basisopdrachten extra aandacht voor "groeipotentieel/braakliggend terrein" voor de georganiseerde sector. We zetten extra in op activatie van Vlamingen die (nog) niet (in een sportclub) aan het sporten zijn (bv. ongebonden sporter, kansengroepen, ...) en op multisport voor de jeugd. Daarnaast ondersteunen we multisportfederaties voortaan voor sporten die niet via unisportfederaties worden aangeboden. Voor het eerst zal er binnen de opdracht van de multisportfederaties expliciet aandacht moeten zijn voor de begeleiding van sporters die gebruik maken van een anders georganiseerd aanbod, al dan niet binnen een sportclub of al dan niet rechtstreeks vanuit de sportfederatie naar het individu.

Werk unisportfederaties

- We subsidiëren 1 sportfederatie per sporttak, waarbij we clustering tussen aanverwante sporttakken mogelijk maken en stimuleren.
- We hanteren beleidsrust voor de fundamentele van de subsidiëring van de basiswerking van de unisportfederaties. We optimaliseren bepaalde aspecten zoals het inbouwen van meer financiële duidelijkheid voor de sportfederaties.
- We optimaliseren de projectsubsiëring via de beleidsfocussen.
- Een unisportfederatie moet kunnen aantonen dat ze het A tot Z-aanbod "in regie" heeft. De focus van de subsidiëring ligt op de ondersteuning van de (sporters in) sportclubs, maar we willen bij unisportfederaties ook de plaats van de ongebonden sporter in het A tot Z-aanbod ondersteunen via beleidsfocussen.

Werk rationalisatie

- We blijven inzetten op een verdere rationalisatie voor sportfederaties. Dat betekent dat we de niet-sportgerelateerde werking zo efficiënt (goed en goedkoop) mogelijk organiseren, zodat er meer (financiële) middelen geïnvesteerd kunnen worden in de eigenlijke sport, de sportclubs en de sporter. Deze rationalisatie kan zich op verschillende manieren manifesteren.
- We sturen aan op een sterk geclusterde backoffice door het ondersteunen van shared services en het stimuleren van samenwerking.
- We geven ruimte voor fusies door ze mogelijk te maken vanuit de regelgeving en te stimuleren via tijdelijke projectfinanciering (beleidsfocus rationalisatie).
- Ook via het clusteren van aanverwante sport(vorm)en realiseren we een verdere rationalisatie van het sportfederatielandschap. We hanteren de sporttakkenlijst nog sterker als een beleidsinstrument.

Werk beleidsfocussen

- Via de beleidsfocussen blijft het Vlaams beleid werken met extra impulsen om in te zetten op het verhogen van de sportbeoefening en op de kwaliteit van de omkadering en het aanbod.
- Het Vlaams beleid focust voor deze projectsubsidies op inhoudelijke thema's zoals jeugdsport en innovatie
- We voorzien voldoende openheid zodat sportfederaties projecten kunnen indienen volgens hun eigen beleidsprioriteiten en doelstellingen.
- We behouden de beleidsfocussen innovatie, jeugdsport, sportkampen en topsport. We zetten in op nieuwe beleidsfocussen rond kansengroepen, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleiding.

Andere werven: planlast, goed bestuur ethisch en gezond sporten en "andere"

- We behouden de stimulansen/verplichtingen rond goed bestuur en ethisch en gezond sporten. Zo blijven we inzetten op de voorwaarden voor sportfederaties rond integriteit, met aandacht voor de concrete toepassing op niveau van de sportclubs. We voegen verplichtingen rond integriteitsbeleid toe aan de erkenningsvoorwaarden voor sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. We verruimen ook de beleidsfocus innovatie waardoor ook projecten rond integriteit of discriminatie kunnen ingediend worden.
- We realiseren planlastvermindering, maar waken wel over het behoud van voldoende inzicht in de werking van sportfederaties. Een vermindering van de lasten voor de erkende niet-gesubsidieerde sportfederaties wordt ook meegenomen.
- We zetten verder in op (inhoudelijke en financiële) transparantie van de sportfederaties ten aanzien van de overheid en uitwisseling van beleidsrelevante data.
- We doen geen fundamentele wijzigingen op vlak van de opdrachten en het subsidiemechanisme van de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, de koepelorganisatie en de organisatie voor risicovechtporten.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact

De nieuwe beleidsmaatregelen beogen een verhoging van de (kwaliteit van de) sportparticipatie, met positieve resultaten voor het aantal sportbeoefenaars in en naast de sportclub. Diverse beleidsmaatregelen zetten immers in op een verbreding en uitbouw van het aanbod binnen de georganiseerde sportsector, door onder andere de inzet op een aanbod voor anders georganiseerd sporten, voor kansengroepen, voor multisport, een bredere waaier van sporten en aandacht om meer mensen aan het sporten te brengen en houden. Een permanente inzet en

blijvende focus op de uitbouw van de sportclubs en de sportclubparticipatie blijft behouden.

Voor het eerst zal er expliciet aandacht zijn voor de begeleiding van sporters die gebruik (willen) maken van een anders georganiseerd aanbod, al dan niet binnen een sportclub of al dan niet rechtstreeks vanuit de sportfederatie naar het individu. Tot nu toe was de structurele basissubsidiëring enkel gericht en gebaseerd op de ondersteuning van aangesloten leden (die op regelmatige, wekelijkse basis sporten via een sportclub), en dus niet op sportclubaanbod zonder regelmatige beoefening door de leden. Daarnaast was er binnen de structurele basissubsidiëring geen ruimte voor de rechtstreekse ondersteuning van de sportfederatie ten aanzien van sporten buiten sportclubverband. Gezien de maatschappelijke evoluties is het belangrijk om ook vanuit de georganiseerde sportsector hierop in te zetten. Enerzijds om (meer) kwaliteit te kunnen garanderen voor deze grote groep sporters. Anderzijds als om het aanbod breder en aantrekkelijker te maken en zo nog meer mensen aan te zetten tot blijvend sporten en (sportief) bewegen. Daarbij ligt de focus op (een gevoel van) anders georganiseerd of ongebonden sporten voor het individu, die weliswaar gekoppeld kan zijn aan een achterliggende sterke mate van organisatie, bijvoorbeeld door het organiseren van evenementen of het opstarten van een begeleidingstool. Multisportfederaties zullen voor dit aanbod ondersteund worden binnen de structurele basissubsidiëring. Voor unisportfederaties blijft de focus liggen op de ondersteuning van het regelmatig sporten binnen sportclubverband. Unisportfederaties kunnen via projectsubsidies binnen de beleidsfocussen wel middelen ontvangen voor een aanbod naar de anders georganiseerde of ongebonden sporter, met de achterliggende bedoeling dit na de projectsubsidies duurzaam te verankeren binnen de basiswerking.

Door de wijziging van het subsidiemechanisme voor multisportfederaties, waarbij voor het vierde kwaliteitsprincipe (zie artikelsgewijze bespreking) zal gewerkt worden met een kwalitatieve beoordeling, kan de aandacht voor moeilijk te bereiken groepen, zoals kansengroepen vergroten. Die inspanningen zullen mee in rekening gebracht worden voor het bepalen van de algemene werkingssubsidie. De initiatieven voor kinderen, jongeren en volwassenen die (nog) niet sporten of niet meer sporten, zouden moeten leiden tot een hogere sportparticipatie. Voor de unisportfederaties wordt een specifieke beleidsfocus rond kansengroepen voorzien, waarbij hetzelfde principe geldt, dus ook daar worden dezelfde effecten verwacht. Binnen de beleidsfocus sportkampen wordt de aandacht voor kansengroepen behouden, met de nodige flexibiliteit voor kampen die zich exclusief op G-sporters richten om meer kwalitatieve internaatkampen voor G-sporters te realiseren.

Voor minderjarige sporters blijft het sportbeleid focussen op de aansluiting bij een sportclub omdat we vanuit het beleid blijvend willen inzetten op een veilige sportomgeving met kwalitatieve begeleiding voor minderjarigen en omdat sporten in een sportclub op jonge leeftijd meer garanties biedt op levenslang sporten. Het aanzetten tot sportief bewegen of sporten van kinderen en jongeren kan (om rekening te houden met diverse interesses in en percepties over sport) in eerste instantie gebeuren via anders georganiseerd aanbod, maar de finale doelstelling ligt voor deze doelgroep steeds in de toeleiding naar de sportclubs.

De beleidsmaatregelen inzake multisport beogen een verhoging van het multisportaanbod. Het is dan ook te verwachten dat er een toename zal zijn van het aantal sportende kinderen, bijvoorbeeld (zie opsomming onder punt 4.) bij kinderen die op jonge leeftijd nog geen keuze maken voor één bepaalde sport, of bij kinderen en jongeren die na een drop-out uit sport geen aansluiting meer vinden met het bestaande (georganiseerd) sportaanbod. Op basis van onderzoek (UGent, VUB, Coppens et al., 2021), blijkt immers dat er potentieel is om de nog niet-sportende kinderen toch aan het sporten te krijgen. Op langere termijn wordt verwacht dat dit zelfs kan leiden tot een hogere, blijvende sportparticipatie op latere leeftijd.

Door het subsidiëren van het aanbod in sporten die niet door unisportfederaties worden aangeboden, worden de nodige impulsen gegeven voor een bredere waaier van sporten. Dit kan zonder versnippering van middelen in de hand te werken omdat de ondersteuning gekoppeld wordt aan grote en sterk uitgebouwde organisaties. Ook dit moet een hogere sportparticipatie van kinderen, jongeren en volwassenen mee helpen realiseren.

De multisportfederaties zullen voortaan niet meer kunnen intekenen op de beleidsfocussen jeugdsport, innovatie en kansengroepen. Toch betekent dit geen lagere inzet op bijvoorbeeld jeugdsport of sport voor personen in kansengroepen, integendeel. Deze wijziging gebeurt om dubbele subsidiëring te vermijden. Multisportfederaties zullen voor de algemene werkingssubsidies immers op een andere manier beoordeeld en beloond worden voor hun beleid. Zo zullen multisportfederaties via een extra kwaliteitsprincipe kwalitatief beoordeeld worden voor initiatieven die gelinkt zijn aan de beleidsfocussen jeugdsport, innovatie en kansengroepen. Deze kwalitatieve benadering komt (de correcte waardering van) inspanningen ten aanzien van deze doelgroepen ten goede.

Voortaan zullen extra impulsen kunnen gegeven worden via twee nieuwe beleidsfocussen: de beleidsfocus rationalisatie en de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen. De beleidsfocus rationalisatie heeft efficiëntiewinst in de niet-sportgerelateerde werking tot doel en speelt in op eerdere projecten om sportfederaties te doen samenwerken om meer van het beschikbare budget te kunnen investeren in de sport, de sportclubs en de sporter. De beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen heeft tot doel een extra impuls te geven op vlak van de kwaliteit, instroom, doorstroom en valorisatie op vlak van sportkaderopleidingen en sportgekwalficeerden. Met valorisatie wordt bedoeld: het activeren en/of actief houden van sportgekwalficeerden als actieve trainer in sportclubs. Via deze beleidsfocus wordt een extra boost gegeven inzake de kwalitatieve begeleiding van kinderen, jongeren en volwassenen op het terrein.

JoKER

Hierbij geven we in het kader van de JoKER-analyse een synthese van de wijzigingen aan dit decreet die een link hebben met kinderen en jongeren tot 25 jaar. Dit deel omvat dus een beknopte herhaling en bundeling van aspecten die elders in de memorie aan bod komen.

We onderscheiden verschillende types doelgroepen of personen waarbij nog heel wat onbenut potentieel schuilt op het vlak van actieve sportparticipatie, waaronder op vlak van kinderen en jongeren:

- De beginnende of eerder recreatieve (jong)volwassen sporter.
- Personen uit kansengroepen
- Kinderen die op jonge leeftijd nog geen keuze willen maken voor één bepaalde sport.
- Jongeren die na een drop-out uit sport geen aansluiting meer vinden met het (georganiseerd) sporten.
- ...

Voor minderjarige sporters blijft het sportbeleid focussen op de aansluiting bij een sportclub omdat we vanuit het beleid blijvend willen inzetten op een veilige sportomgeving met begeleiding voor minderjarigen. De sportclub biedt immers grotere garanties inzake kwaliteit en een pedagogisch en didactisch onderbouwde begeleiding en op jonge leeftijd sporten in een sportclub biedt meer garanties op levenslang sporten.

Om kinderen en jongeren die (nog) niet of niet meer sporten (terug) aan het sporten te brengen, is er nood aan een blijvende en extra impuls. De huidige ondersteuning van de unisportfederaties op het vlak van sportclubparticipatie werpt zijn vruchten af en blijft dan ook behouden. Ook de multisportfederaties leveren hiertoe een bijdrage en blijven ondersteund voor hun inspanningen voor het huidige sportclubaanbod, maar waarbij de focus verschuift om meer (en dus ook andere types en groepen) kinderen en jongeren aan het sporten te krijgen en houden.

Multisportfederaties zullen ondersteund worden om een volwaardig multisportaanbod voor kinderen en jongeren te ontwikkelen. Het is dan ook te verwachten dat er een toename zal zijn van het aantal sportende kinderen.

Door het subsidiëren van multisportfederaties voor het aanbod in sporten die niet door unisportfederaties worden aangeboden, worden de nodige impulsen gegeven voor een bredere waaier van sporten. Ook dit moet een hogere sportparticipatie van kinderen, jongeren en volwassenen mee helpen realiseren.

Multisportfederaties zullen via een extra kwaliteitsprincipe kwalitatief beoordeeld worden voor initiatieven die gelinkt zijn aan het aan het sporten brengen van personen die nu (nog) niet sporten, waarbij er heel wat initiatieven rond kinderen en jongeren ondersteund kunnen worden, bijvoorbeeld voor kinderen en jongeren uit kansengroepen. Deze kwalitatieve benadering komt (de correcte waardering van) inspanningen voor deze doelgroepen ten goede.

Voor de unisportfederaties zijn er geen grote wijzigingen inzake de subsidies voor hun basiswerking. Voor de projectsubsidies via de beleidsfocussen zal extra ingezet kunnen worden op het activeren van kansengroepen (breder dan, maar uiteraard ook voor, kinderen en jongeren) en op de kwaliteit van de werking voor jeugdsport (via de beleidsfocus jeugdsport, die zich richt op -18-jarigen). Via een nieuwe beleidsfocus professionaliseren in sportkaderopleidingen wordt een extra boost gegeven om de kwalitatieve begeleiding van kinderen, jongeren en volwassenen op het terrein te verhogen.

Budgettaire impact

Het ontwerp van decreet regelt de wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Dat decreet wordt uitgevoerd door het agentschap Sport Vlaanderen. Voor de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector wordt in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse overheid jaarlijks een krediet voorzien op begrotingsartikel HB0-1HFD2NY-IS basisallocatie 1HF001 Dotatie aan het Agentschap Sport Vlaanderen voor de uitvoering van het decreet tot erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. In de begroting van Sport Vlaanderen wordt de dotatie langs ontvangstenzijde ingeschreven op begrotingsartikel HG0-9HFDAZZ-OI basisallocatie 9HF442 en langs uitgavenzijde op begrotingsartikel HG0-1HFD2NA-WT basisallocatie 1HF481.

Op de begroting 2021 is voor het huidige decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector een krediet voorzien van 28.241.000 euro.

Binnen dat krediet wordt voorzien in

- de algemene werkingssubsidies voor de unisportfederaties, de multisportfederaties;
- de subsidies voor de beleidsfocussen van de unisportfederaties, multisportfederaties en organisaties voor de vrijetijdsbesteding;
- de algemene werkingssubsidies voor de koepelorganisatie, organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding en organisatie voor de risicovechtporten.

De voorgestelde wijzigingen met dit ontwerp van decreet worden gefinancierd binnen de jaarlijks voorziene kredieten voor de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Ook de nieuwe beleidsfocus rationalisatie wordt gefinancierd met de reeds beschikbare middelen voor de uitvoering van het decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector.

Voor de financiering van de nieuwe beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen wordt in een verschuiving van budgetten voorzien. Het krediet dat voorzien was voor de initiatieven in de sportsector in het decreet houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector, wordt vanaf 2023 ingezet voor de nieuwe beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen. De stopzetting van deze subsidies werd geregeld via het programmadecreet bij aanpassing van de begroting 2020, van 26 juni 2020.

In 2023 zal volgens de huidige ramingen een bedrag van 741.000 euro kunnen worden verschoven. In 2023 (laatste jaar van de uitdovingsregeling) is er immers nog 156.000 euro nodig voor de uitdovende subsidieregeling. Vanaf 2024 is het volledige krediet van 897.000 euro beschikbaar.

De middelen voor het decreet houdende het stimuleren, het coördineren en het subsidiëren van de tewerkstelling in de sportsector worden in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Overheid ingeschreven op begrotingsartikel HB0-1HFD2NY-IS basisallocatie 1HF070. Hiervan zal in 2023 741.000 euro overgeheveld worden naar basisallocatie 1HF001 onder hetzelfde begrotingsartikel HB0-1HFD2NY-IS, in 2024 zal dan nog eens 156.000 euro overgeheveld worden naar basisallocatie 1HF001.

Bestuurlijke impact

Het ontwerp tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 heeft geen rechtstreekse impact op de lokale en provinciale besturen.

De multisportfederaties zullen in hun nieuwe rol een goede afstemming en complementariteit met de initiatieven van lokale besturen moeten nastreven. Via het besluit van de Vlaamse Regering kan de complementariteit en meerwaarde ten aanzien van bestaande initiatieven benadrukt worden.

Implementatie

Uitvoering

Sport Vlaanderen is belast met de uitvoering van het decreet van 10 juni 2016. De Vlaams minister voor Sport beslist over de erkenningen en subsidiëring.

Handhaving en toezicht

De controle van de aanwending van de subsidies is opgenomen in diverse (gewijzigde) bepalingen in het decreet van 10 juni 2016 en de (te wijzigen) besluiten van de Vlaamse Regering ter uitvoering van het decreet.

Monitoring en evaluatie

Sport Vlaanderen staat in voor de inhoudelijke en budgettaire opvolging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Periodiek wordt een evaluatie van het decreet voorzien.

Inwerkingtreding

Het wijzigingsdecreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 november 2022.

Overgangsbepaling

Er worden overgangsbepalingen voorzien voor het subsidiebedrag en het aangepast beleidsplan van de multisportfederaties in 2023 en 2024 en voor het subsidiebedrag van nieuw gesubsidieerde sportfederaties voor het werkingsjaar 2023.

Daarnaast worden overgangsbepalingen voorzien om de controle over het werkingsjaar 2022 nog te kunnen laten gebeuren volgens de momenteel geldende voorwaarden en procedures, zoals van kracht vóór de inwerkingtreding van dit wijzigingsdecreet.

Verder wordt voorzien dat de Vlaamse Regering eenmalig afwijkende termijnen kan bepalen voor het indienen van, het behandelen van, het adviseren over en het beslissen over de erkenningsaanvragen en de subsidieaanvragen.

Tenslotte wordt een overgangsbepaling voorzien aangaande de diplomaverplichtingen voor het personeel van de unisportfederaties.

C. Totstandkomingsprocedure

Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media - Vlaamse Sportraad inzake de visienota

De SARC werd om advies gevraagd over de visienota, zodoende bij de totstandkoming van het wijzigingsdecreet rekening kon gehouden worden met de visie en standpunten van de SARC. De SARC bracht, na een toelichting vanuit Sport Vlaanderen en het kabinet van de minister van sport, een advies uit op 2 september 2021.

Consultatie van de sector en betrokken actoren

De Vlaamse Sportfederatie (VSF) is, als koepelorganisatie van de Vlaamse sportfederaties, betrokken in de evaluatie en de wijziging van het decreet en werd meermaals om concrete input gevraagd. De concrete input werd in verschillende fases aangeleverd en grondig doorgesproken. Daarnaast heeft er ook overleg plaatsgevonden met het Netwerk Lokaal Sportbeleid (voorheen ISB), VVSG, Demos en ICES. In het kader van de brede motorische ontwikkeling en multisporten en van de beleidsfocussen vond overleg plaats met UGent, VUB en KU Leuven.

Advies van de Raad van State

Op xx xx xxxx bracht de Raad van State advies uit over dit voorontwerp van decreet.

.....

Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media - Vlaamse Sportraad inzake de decretale wijzigingen

Op xx xx xxxx heeft de SARC (Vlaamse Sportraad) advies uitgebracht over het voorontwerp van decreet.

.....

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap

Het decreet regelt een gemeenschapsmaterie (artikel 4, 9°, Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 hervorming der Instellingen).

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Sport betreft gemeenschapsmaterie.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt een aantal definities uit artikel 2 van het decreet van 10 juni 2016 en voegt een aantal nieuwe definities toe.

De definitie van aanspreekpunt integriteit (API) (artikel 2°/1) wordt uitgebreid met de mogelijkheid om een organisatie aan te duiden die de rol van API op zich neemt. Zo wordt de mogelijkheid geboden dat in de toekomst één of meerdere organisaties de rol van het API op zich kunnen nemen als dienstverlening voor sportorganisaties.

De taken van het API worden geschrapt uit de definitie, en zullen worden opgenomen in het Besluit van de Vlaamse Regering, samen met de andere aspecten die behoren tot het voeren van een integriteitsbeleid. Daarbij zal minstens de taak "eerste opvang en doorverwijzing" rechtstreeks aan het API toegewezen worden, maar zullen andere taken aan de sportfederatie worden toegewezen in plaats van aan het API om op die manier de taak van het API zeer zuiver te houden. Zo gebeurt de preventie of coördinatie van interne procedures (die momenteel aan het API worden toegeschreven) in de praktijk niet altijd door het API, maar door een verantwoordelijke ethisch sporten binnen de sportfederatie.

Een definitie van de anders georganiseerde sporter en van de ongebonden sporter wordt ingevoegd in respectievelijk artikel, 2, punt 2°/2 en 8°/1 van het decreet van 16 juni 2016 om het verschil tussen beide types van sporters, en met de "aangesloten leden", te duiden. Voor het eerst zal het aanbod voor deze types van sporters mee in rekening kunnen worden gebracht binnen de basisopdrachten en het subsidiemechanisme van de multisportfederaties. Tot op heden was dat niet het geval. De anders georganiseerde sporters maken gebruik van een georganiseerd sportaanbod dat niet gaat om het wekelijkse aanbod via een sportclub waarvoor het aangesloten lid een jaarlijkse individuele bijdrage betaalt aan de sportclub om op regelmatige basis gedurende het sportjaar deel te kunnen nemen aan sportactiviteiten. Dat anders georganiseerde sportaanbod kan al dan niet in of door een sportclub worden aangeboden. Er gaat een mate van organisatie mee gepaard waar de sporter zich niet steeds van bewust is en waarbij de sporter het gevoel kan hebben weinig gebonden of ongebonden te sporten. Enkele voorbeelden zijn: het organiseren van evenementen waaraan men vrij of zonder veel administratie kan deelnemen, het opstarten van een begeleidingstool, het inrichten van een bepaalde "sport-route", ... Binnen de sportclub betreft het bijvoorbeeld een seizoensgebonden aanbod met een tienbeurtenkaart of een lessenreeks die elke eerste zondag van de maand georganiseerd wordt.

De ongebonden sporter maakt geen gebruik van een georganiseerd sportaanbod. De multisportfederaties worden gestimuleerd om voor deze types van sporters een aanbod te voorzien om zo meer mensen (blijvend en kwalitatief) aan het sporten te brengen en te houden, door een breder en aantrekkelijker aanbod.

In de definitie van beleidsplan, vermeld in artikel 2, 6° van het decreet van 10 juni 2016, wordt de verwijzing naar het beleidsplan voor het G-sportplatform geschrapt. De taken van het vroeger G-sportplatform worden immers vanaf 1 januari 2022 uitgevoerd door de unisportfederatie G-sport ingevolge het decreet van 15 oktober 2021 tot wijziging van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wat betreft de G-sport.

De definitie van kansengroep, vermeld in artikel 2, 6° van het decreet van 10 juni 2016, wordt uitgebreid met de term "drempels", wat nauwer aansluit bij de geldende visie rond kansengroepenbeleid en inclusie. Het gaat wat betreft kansengroepen bijvoorbeeld om personen in armoede, transgender personen, holebi's, intersekse personen e.a. (LGBTQI+), kinderen en jongeren in de bijzondere jeugdzorg, vluchtelingen en personen met een gezondheidsbeperking (diabetes, drugsverslaving...), personen met een lage opleiding of geen scholing, personen zonder werk, personen met een beperkt sociaal netwerk of personen van buitenlandse herkomst die drempels ervaren. Er wordt bewust voor geopteerd om de kansengroepen in dit decreet niet limitatief op te lijsten om zo geen (toekomstige benamingen van) kansengroepen uit te sluiten. Met kansengroepen wordt specifiek bedoeld op personen die drempels of ongelijke kansen hebben inzake sportparticipatie, waarbij er dus niet een bredere groep op basis van leeftijd of geslacht wordt beoogd. Het gaat dus niet om de doelgroepen 55-plussers of vrouwen, ook al ervaren beide groepen bepaalde ongelijke kansen, bijvoorbeeld bij sporten waarbij een grote mate van fysieke fitheid en spierkracht een belangrijke invloed hebben op de prestaties.

De definitie van olympiade, vermeld in artikel 2, 8° van het decreet van 10 juni 2016, wordt verfijnd. In geval van toekomstig uitstel of toekomstige afgelasting van de Olympische Zomerspelen, wordt verduidelijkt dat het om de periode van vier jaar gaat, op basis van de oorspronkelijk geplande Olympische Zomerspelen.

In de definitie "sport", vermeld in artikel 2, 10° van het decreet van 10 juni 2016, wordt geëxpliciteerd dat het uitsluitend kan gaan om sportactiviteiten die het sedentair gedrag tegengaan en een gezondheidsbevorderend effect hebben. Het gezondheidsbevorderend effect moet daarbij minstens op vlak van fysieke fitheid (fysiek-organisch, motorisch en op vlak van gedrag) aanwezig zijn, naast elementen van bevordering van mentaal en sociaal welzijn die ook via niet-sportieve activiteiten bevorderd kunnen worden. Deze toevoeging is belangrijk om de term "sport" vanuit de doelstelling van het Vlaamse sportbeleid te verduidelijken om zo veel mogelijk mensen aan het sporten en bewegen te krijgen en te houden. De term sport wordt immers vanuit verschillende invalshoeken gebruikt, die niet steeds overeenstemt met de doelstelling van het Vlaamse sportbeleid (denksport, gaming en e-sports met uitzondering van exergaming dewelke een sportief-fysieke variant betreft, ...).

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 4 van het decreet van 10 juni 2016, dat de erkenningsvoorwaarden bepaalt voor sportfederaties, op een aantal punten.

Om erkend te worden en te blijven moet een sportfederatie een vzw zijn. De wijziging aan de erkenningsvoorwaarde betreft de verwijziging naar de nieuwe regelgeving, het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, en verduidelijkt dat men niet enkel moet opgericht zijn als vereniging zonder winstoogmerk, maar ook de vzw-vorm moet blijven aannemen.

De term "raad van bestuur" wordt vervangen door "bestuursorgaan", conform het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.

Die wijzigingen die het gevolg zijn van de toepassing van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen worden verder in de tekst ook doorgevoerd aan de erkenningsvoorwaarden van andere sportorganisaties, opgenomen in het decreet van 10 juni 2016.

Bij de erkenningsvoorwaarde, vermeld in artikel 4, eerste lid, 10° van het decreet van 10 juni 2016, worden de vlakken waarop een erkende sportfederatie een onafhankelijk beleid moet voeren nader verduidelijkt. De verduidelijkingen zijn

belangrijk om het autonoom beleid van de Vlaamse sportfederatie op verschillende fundamentele vlakken te waarborgen. Daarbij gaat het om het geheel van verschillende elementen, die zowel binnen de context van de sporttak als de context van de sportfederatie moeten bekeken worden. Het moet daarbij minstens gaan om de genoemde elementen, waarvan de volgende concretisering voorbeelden zijn: het zelfstandig kunnen innen van sponsorinkomsten en andere financiering, het zelfstandig kunnen beslissen over wijzigingen inzake sportieve reglementen, het zelfstandig voeren of aansturen van een marketingbeleid, het zelfstandig voeren van een human resources-beleid (bv. aanwervingen, evaluatiegesprekken, verloning bepalen, ...). Daarbij is samenwerking met derden, in het kader van efficiëntiewinst, niet uitgesloten en in bepaalde gevallen zelfs wenselijk, zolang de sportfederatie autonome beleidskeuzes kan maken en er transparantie bestaat over de uitwisseling van diensten en financiële stromen. Deze samenwerking kan bijvoorbeeld gebeuren met de Belgische koepelfederatie of met andere erkende Vlaamse sportfederaties.

In artikel 4, eerste lid, wordt een punt 13°/1 ingevoegd om de minimale voorwaarden inzake het afsluiten van verzekeringspolissen uit te breiden door ook voor de anders georganiseerde sporters die deelnemen aan een anders georganiseerd aanbod van de sportfederatie verzekeringen op te leggen. Met de verplichting wordt ingespeeld aan de evoluties in het sportlandschap en in dit decreet.

In artikel 4, eerste lid, punt 14° van het decreet van 10 juni 2016 voeren we een vermindering van planlast door die beter overeenstemt met de logische werking van een vzw. Niet het volledige financiële verslag moet voorgelegd worden aan de algemene vergadering, maar enkel de jaarrekening moet goedgekeurd worden door de algemene vergadering. De andere vermelde documenten hoeven geen goedkeuring te hebben van de Algemene Vergadering maar moeten wel jaarlijks bij Sport Vlaanderen worden ingediend.

Ook via de wijzigingen aan de erkenningsvoorwaarde, vermeld in artikel 4, eerste lid, punt 15° verminderen we de planlast door de effectmeting en evaluatie van het beleidsplan niet meer jaarlijks te vragen, maar minstens eenmaal per olympiade. De effectmeting en evaluatie op zich blijft overeind als belangrijk principe, en eenmaal per olympiade. Daarnaast vervalt de manier waarop de effectmeting, evaluatie en eventuele bijsturing aan Sport Vlaanderen moet gerapporteerd worden. De sportfederaties kunnen ervoor opteren om dat via het werkingsverslag te doen (zoals tot nu toe was voorzien), maar kunnen dat bijvoorbeeld ook als bijlage van het beleidsplan voor de nieuwe olympiade bezorgen (wat meer overeenstemt met een gangbare praktijk bij meerdere sportfederaties).

Via de toevoeging van een punt 17° aan artikel 4, eerste lid van het decreet van 10 juni 2016 verplichten we alle erkende sportfederaties om een integriteitsbeleid te voeren dat minstens bestaat uit het organiseren van een aanspreekpunt integriteit. In de praktijk beschikken de meeste erkende, niet gesubsidieerde, sportfederaties reeds over een aanspreekpunt integriteit. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van het integriteitsbeleid.

Artikel 4

Dit artikel voegt een aantal bepalingen toe aan artikel 8 van het decreet van 10 juni 2016 en bepaalt de indienmomenten voor nieuwe subsidieaanvragen. Voor de basiswerking kan een sportfederatie die nog niet gesubsidieerd werd als uni- of multisportfederatie, aan het begin van elke olympiade voor het eerst een aanvraag indienen. Tijdens de lopende olympiade kan geen eerste subsidiëringaanvraag ingediend worden.

Voor de beleidsfocussen wordt voortaan met twee systematieken gewerkt. Het nieuwe derde lid van artikel 8 van het decreet van 10 juni 2016 bepaalt dat voor vier types beleidsfocussen (de beleidsfocus innovatie, sportkampen, rationalisatie en topsport) er wordt gewerkt met jaarlijkse indieningsmomenten. Voor die types van beleidsfocussen, opgenomen in het derde lid, is een jaarlijkse indieningsmogelijkheid immers belangrijk omdat deze types van beleidsfocussen gelinkt zijn aan maatschappelijke evoluties waarbij soms snel moet worden geschakeld.

Via het nieuwe vierde lid wordt bepaald dat voor drie types beleidsfocussen (jeugdsport, kansengroepen of professionalisering in sportkaderopleidingen) wordt gewerkt met indieningsmomenten om de twee jaar. Voor die drie laatste types kan aan de projecten een principiële inhoudelijke goedkeuring worden verleend voor twee jaar vanuit het uitgangspunt om meer vertrouwen en zekerheid te geven aan sportfederaties met sterke projecten binnen de vooropgestelde beleidsdoelstellingen.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 9 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring van de sportfederaties en voegt een aantal bepalingen toe.

De voorwaarden om op de sporttakkenlijst te kunnen worden opgenomen, blijven behouden, maar voortaan moet aan de eerste voorwaarde verplicht worden voldaan en daarnaast aan één van de twee andere voorwaarden. Die wijziging is belangrijk om, in overeenstemming met de definitie van sport, enkel sporten op te nemen die het sedentair gedrag tegengaan en een gezondheidsbevorderend effect hebben en voldoen aan de desbetreffende voorwaarde. Voor de voorwaarde, vermeld in punt 2° b), wordt verduidelijkt dat het draagvlak de actieve sportparticipatie betreft (bijvoorbeeld via aantal sporters in sportclubs).

Op de sporttakkenlijst kunnen sporten worden opgenomen die voldoen aan de voorwaarden in het decreet. Het voldoen aan de voorwaarden leidt evenwel niet automatisch tot de opname op de sporttakkenlijst, maar betreft een beleidskeuze van de Vlaamse Regering. In geval van opname, kan een sport ook worden samengevoegd met een reeds bestaande sporttak. Bij deze beleidskeuze wordt rekening gehouden met het sportlandschap en de sportbeoefening in het Nederlandse taalgebied en de doelstelling van de sporttakkenlijst.

Een concreet voorbeeld is muaythai – kickboks. De Vlaamse Regering besliste in 2021, na advies van de SARC, om beide sporten (die internationaal als afzonderlijke sporten worden gezien) gezamenlijk op de sporttakkenlijst te plaatsen omdat beide sporten geclusterd worden aangeboden door één Vlaamse sportfederatie en in veel Vlaamse clubs samen worden aangeboden. Door de wijziging dat sporten ook kunnen worden samengevoegd op de sporttakkenlijst kan de situatie in het Nederlandse taalgebied mee in rekening worden gebracht. Daarnaast wordt ook duidelijker verwezen naar de finaliteit van de sporttakkenlijst. De sporttakkenlijst dient immers voor het bepalen van de sporten waarvoor een erkende sportfederatie in aanmerking kan komen om gesubsidieerd te worden. In het sportlandschap worden evenwel vaak nog foutieve veronderstellingen gekoppeld aan de sporttakkenlijst. Zo worden aanvragen ingediend of overwogen omdat andere instanties het toekennen van subsidies of statuten linken aan het feit of een sport op de sporttakkenlijst staat. De toevoeging benadrukt de finaliteit van de sporttakkenlijst binnen dit decreet. Aan deze bepaling wordt verder nog toegevoegd dat ook Sport Vlaanderen om advies wordt gevraagd, gezien de linken met het sportlandschap en de sportbeoefening in het Nederlandstalige taalgebied en de doelstelling van de sporttakkenlijst. Zo kan Sport Vlaanderen onder andere een inschatting maken in welke mate een erkende sportfederatie in aanmerking kan komen voor subsidies.

Tenslotte wijzigt de naam Sportaccord naar GAISF, conform de officiële benaming van de wereldwijde koepel van internationale sportfederaties.

In het derde lid van artikel 9 van het decreet van 10 juni 2016, dat de subsidies voor de sportfederaties bepaalt, worden een aantal wijzigingen aangebracht. De basissubsidie voor de multisportfederaties zal voortaan niet meer worden gebaseerd op het aantal aangesloten leden. Daarnaast worden een aantal wijzigingen aangebracht in de aanvullende subsidies voor de uitvoering van de beleidsfocussen. De multisportfederaties zullen nog slechts voor een beperkt aantal types van beleidsfocussen aanvullende subsidies kunnen bekomen, namelijk voor de beleidsfocussen sportkampen en rationalisatie.

Multisportfederaties zullen immers voor de algemene werkingssubsidies op een andere manier worden beoordeeld en beloond voor hun beleid. Zo zullen multisportfederaties via een extra kwaliteitsprincipe kwalitatief beoordeeld worden voor initiatieven die onder andere gelinkt zijn aan de beleidsfocussen jeugdsport, innovatie en kansengroepen. Om dubbele subsidiëring en onduidelijkheid te vermijden komen multisportfederaties bijgevolg niet meer in aanmerking voor de beleidsfocussen jeugdsport, kansengroepen en innovatie. De beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen is specifiek gericht op de sportkaderopleidingen binnen de Vlaamse Trainersschool en dus specifiek gelinkt aan unisportfederaties, waarbij de unisportfederaties ook rekening moeten houden met de behoeften binnen de multisportfederaties.

Unisportfederaties kunnen in aanmerking komen voor de beleidsfocussen jeugdsport, kansengroepen, innovatie, sportkampen, topsport, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleidingen. Twee nieuwe beleidsfocussen worden in dit artikel opgestart: de beleidsfocus rationalisatie en de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen. De beleidsfocus rationalisatie heeft efficiëntiewinst in de niet-sportgerelateerde werking tot doel en speelt in op projecten om sportfederaties te doen samenwerken om meer van het beschikbare budget te kunnen investeren in de sport, de sportclubs en de sporter. De beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen heeft tot doel een extra impuls te geven op vlak van de kwaliteit, instroom, doorstroom en valorisatie op vlak van sportkaderopleidingen en sportgekwalficeerden. Met valorisatie wordt bedoeld: het activeren en/of actief houden van sportgekwalficeerden als actieve trainer in sportclubs. Met professionalisering wordt bedoeld op activiteiten die kwaliteitsverbetering of het beroepsmatig activeren van personen tot doel hebben.

Op het vlak van de beleidsfocus jeugdsport wordt verduidelijkt dat de projectsubsidie binnen de beleidsfocus gericht is op een specifiek jeugdsportproject waarbij de doelstelling moet liggen op de verhoging van de kwaliteit van de jeugdsport, om de sportparticipatie van de jeugd en hun aansluiting bij een sportclub te bevorderen, via extra instroom van jeugdsporters of via het verminderen van drop-out. De nadruk op deze kwaliteitsfocus is onder andere belangrijk omdat uit wetenschappelijk onderzoek (VUB, binnen het Onderzoeksplatform Sport) blijkt dat de huidige jeugdsportprojecten een te lage focus op kwaliteit hebben en hierdoor kansen worden gemist. Daarnaast is het inzetten op hogere jeugdsportparticipatie niet voor alle jeugdsportclubs wenselijk en haalbaar (bijvoorbeeld in geval van ledenstop), maar is een stijging in kwaliteit wel in alle gevallen aan de orde en mogelijk.

De beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod wijzigt naar een beleidsfocus met specifieke focus op kansengroepen.

De verwijzing naar het derde lid van artikel 9, in plaats van het tweede lid, is de rechtzetting van een materiële vergissing uit het verleden. Die verwijzing wordt in verschillende artikels van voorliggend ontwerp rechtgezet.

Artikel 6

De verwijzing naar het derde lid van artikel 9, in plaats van het tweede lid, is de rechtzetting van een materiële vergissing uit het verleden. Die verwijzing wordt in verschillende artikels van voorliggend ontwerp rechtgezet.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 11 van het decreet van 10 juni 2016 over de algemene subsidiëringsvoorwaarden voor de algemene werkingssubsidie en voegt een aantal bepalingen toe.

Aan artikel 11, punt 2°, a) van het decreet van 10 juni 2016 wordt toegevoegd dat de unisportfederatie van categorie A1 ten minste 500 aangesloten leden moet tellen die de olympische sporttak beoefenen. Aan artikel 11, punt 2°, b) van het decreet van 10 juni 2016 wordt, in diezelfde lijn, toegevoegd dat de unisportfederatie van categorie A2 ten minste 1.500 aangesloten leden moet tellen die de sporttak beoefenen waarvoor de sportfederatie een officiële affiliatie heeft met de internationale federatie van de sport, die op haar beurt volwaardig lid met stemrecht is van GAISF.

Indien een fusie ontstaat met een sportfederatie die een olympische sporttak aanbiedt, wordt aangeduid in welk geval de unisportfederatie als een unisportfederatie van categorie A1 kan worden beschouwd, namelijk indien de fusiefederatie ten minste 500 aangesloten leden telt die de olympische sporttak of sporttakken beoefent.

Indien een fusie ontstaat tussen een sportfederatie die een "internationaal erkende", niet-olympische sporttak aanbiedt en een sportfederatie die geen internationaal erkende sporttak aanbiedt, wordt aangeduid in welk geval de unisportfederatie als een unisportfederatie van categorie A2 kan worden beschouwd, namelijk indien de fusiefederatie ten minste 1500 aangesloten leden telt die de "internationaal erkende sporttak of sporttakken" beoefent.

Via artikel 14 van voorliggend ontwerp van decreet wordt in artikel 21 van het decreet van 10 juni 2016 immers de mogelijkheid gecreëerd om, in geval van spontane (interesse in) fusie tussen unisportfederaties in aanverwante sporttakken, die fusie mogelijk te maken binnen het decretale kader. Indien een fusie ontstaat tussen een sportfederatie die een olympische sporttak aanbiedt en een sportfederatie die een niet-olympische sporttak aanbiedt, wordt aangeduid in welk geval de unisportfederatie als een unisportfederatie van categorie A1 kan worden beschouwd, namelijk indien de fusiefederatie ten minste 500 aangesloten leden telt die de olympische sporttak beoefenen.

Voor erkende sportfederaties werd via de erkenningsvoorwaarden het voeren van een integriteitsbeleid ingevoerd. Elke gesubsidieerde sportfederatie moet per definitie aan die erkenningsvoorwaarden voldoen. Aan gesubsidieerde sportfederaties zullen bijkomende en dus meer uitgebreide voorwaarden worden opgelegd voor het voeren van een integriteitsbeleid, wat in 3°/1 omschreven wordt als het voeren van een "uitgebreid integriteitsbeleid". De Vlaamse Regering zal de voorwaarden van dat integriteitsbeleid bepalen. Gelet op het voorgaande en gezien de aanpak en toevoeging van het integriteitsbeleid bij de erkenningsvoorwaarden, wordt de subsidievoorwaarde, vermeld in artikel 11, §1, eerste lid, punt 3°/2, opgeheven.

Voor de aanpassing van de subsidievoorwaarde, vermeld in artikel 11, paragraaf 1, eerste lid, punt 6°, wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 3 van het ontwerp.

In de subsidievoorwaarde, vermeld in artikel 11, paragraaf 1, eerste lid, 9° van het decreet van 2016 wordt de diplomaverplichting beter geduid en tevens

gewijzigd. Er wordt toegevoegd dat het verplichte personeelslid (of de verplichte personeelsleden) waarvan sprake is, diegene moet zijn die ook effectief het sporttechnisch beleid voert of daarbij betrokken is. Met deze duiding wordt de link gelegd tussen de verwachtingen en de taken en rollen van dat personeelslid. De diplomaverplichting van master in de Sport- en Bewegingswetenschappen blijft behouden. De wijziging in benaming stemt overeen met de wijzigingen in het onderwijslandschap. Over de verschillende onderwijsinstellingen heen is er evenwel geen eenduidige benaming van deze master-opleiding en kunnen dus diploma's met verschillende benamingen, maar duidelijk gelinkt aan de opleiding lichamelijke opvoeding of sport- en bewegingswetenschappen, in aanmerking worden genomen. Ook diploma's die hiermee worden gelijkgesteld (bijvoorbeeld de licentiaatsdiploma's uit het verleden), en diploma's met verschillende afstudeervarianten komen in aanmerking.

Voor de unisportfederaties blijft de verplichting rond de sportspecifieke kwalificatie behouden. Voortaan wordt het hoogste niveau (Trainer A) verwacht, teneinde een duidelijke kwaliteitsambitie uit te spreken voor het sporttechnisch beleid van de unisportfederaties. Evenwel wordt, rekening houdend met de praktische haalbaarheid op het terrein en met het feit dat naast kwalificaties ook competenties een belangrijk element vormen in het hedendaagse personeelsbeleid, de mogelijkheid voorzien om het sporttechnisch beleid te laten voeren door een persoon die de noodzakelijke competenties heeft, zonder over de genoemde diploma's te beschikken. Daartoe zal Sport Vlaanderen bij de goedkeuring rekening houden met kennis en ervaring inzake sportief en sporttechnisch beleid en op management gerelateerd, organisatorisch en sportclubondersteunend vlak.

De diplomaverplichtingen mogen ingevuld worden via twee personeelsleden, of via één persoon die over beide diploma's beschikt. In elk geval moet voor elk genoemd diploma een voltijdse tewerkstelling gerealiseerd worden (met de uitzondering dat voor sportfederaties met minder dan 10.000 aangesloten leden de persoon met het diploma trainer A slechts halftijds in dienst hoeft te zijn), waarbij deze bepaling ook kan ingevuld worden door een combinatie van deeltijdse tewerkstelling.

Vermits dit een subsidievoorwaarde betreft, vormen periodes van afwezigheid, bijvoorbeeld door ziekte of vormen van tijdelijk thematisch verlof, geen probleem voor de subsidiëring zolang de periode van afwezigheid beperkt is in aandeel en tijd. Daarbij wordt in de praktijk het principe gehanteerd dat de afwezigheid over een periode van een jaar om maximaal 33% mag gaan. Concrete voorbeelden van afwezigheden die worden toegestaan, zonder dat dat impact heeft op de subsidie van de sportfederatie, zijn het opnemen van een dag ouderschapsverlof per week, het opnemen van een maand ouderschapsverlof in de zomerperiode of het opnemen van bevallingsverlof (in combinatie met een andere vorm van thematisch verlof) voor 100% tijdens maximaal 4 maanden. Van zodra het gaat om een afwezigheid van meer dan 33% op jaarbasis of om het gegeven dat de verplichte voltijds equivalent niet meer 100% in dienst is, moet in vervanging worden voorzien om voldoende coördinatie en uitvoering van het sportief beleid van de sportfederatie te kunnen waarborgen via een voltijds equivalent.

Aangezien het Internationaal Olympisch Comité recent meer en meer wijzigingen doorvoert aan het programma van de Olympische Spelen, wordt een bepaling toegevoegd die de overgangperiode bepaalt voor sportfederaties die omwille van het wegvallen van de olympische status van hun sporttak, van categorie A1 naar categorie A2 wijzigen en dus aan een hoger minimaal ledenaantal moeten voldoen. Voor de bepaling van de categorie gaat het om de sporten die volwaardig op het programma zijn opgenomen en niet om de tijdelijke gastlanddisciplines.

Artikel 8

Dit artikel heft de artikelen 12, 13 en 14 van het decreet van 10 juni 2016 op omdat de erin beschreven beleidsfocussen voortaan enkel voor de unisportfederaties van toepassing zijn. Ze worden bijgevolg verplaatst naar de specifieke bepalingen voor de subsidiëring van unisportfederaties (afdeling 3: subsidiëring voor de beleidsfocussen) in hoofdstuk 2.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 15 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de beleidsfocus sportkampen.

Zowel unisportfederaties als multisportfederaties kunnen in aanmerking komen voor een subsidie binnen de beleidsfocus sportkampen.

Artikel 15, eerste lid van het decreet van 2016 wordt gewijzigd op vlak van het minimale aanbod aan begeleide sportactiviteiten voor de deelnemers. Voortaan moeten gemiddeld vier uur, in plaats van minstens vier uur, begeleide sportactiviteiten worden aangeboden. Zo wordt het inplannen van een zwemnamiddag of een daguitstap mogelijk, wat de aantrekkelijkheid van en beleving tijdens het kamp kan verhogen, wat tot op heden in de praktijk weinig evident bleek om diezelfde dag nog vier uur sport in te plannen. Vanuit het principe van vertrouwen wordt daarbij geen maximum aantal uren per dag bepaald.

Sportkampen die exclusief gericht zijn op G-sporters kunnen voortaan vanaf drie opeenvolgende dagen al in aanmerking komen voor subsidies binnen de beleidsfocus sportkampen. Een internaatsportkamp van vijf dagen voor G-sporters blijkt immers organisatorisch niet evident, terwijl voor di doelgroep en dit type van sportkampen extra impulsen meer dan wenselijk zijn.

In artikel 15, tweede lid (toekomstig derde lid) van het decreet van 2016 wordt gewijzigd dat multisportfederaties ook gesubsidieerde sportkampen kunnen aanbieden voor sporten die niet op de sporttakkenlijst staan, conform de wijzigingen inzake de subsidiëring van multisportfederaties.

In hetzelfde lid wordt daarnaast toegevoegd dat binnen de beleidsfocus enkel sportkampen in het Nederlandstalig taalgebied (of om geografische of sporttechnische redenen bij uitbreiding in België) in aanmerking kunnen komen. Dit vanuit de doelstelling dat de subsidie erop gericht is zo veel mogelijk kinderen in aanraking te laten komen met kwalitatieve internaatsportkampen, waarbij het niet de bedoeling is om sportieve reizen naar het buitenland te subsidiëren. Daarnaast is de controle op deze buitenlandse sportkampen niet evident. Tenslotte wordt de verplichting geschrapt om een aantal aspecten op te nemen in de subsidiëeringsaanvraag (in het kader van planlastvermindering). Er wordt een verplichting toegevoegd tot het doorgeven van een strategie om de deelnemers, minstens van de initiatiekampen, toe te leiden naar de sportclubs vanuit de beleidsdoelstelling om zo veel mogelijk kinderen en jongeren op regelmatige basis en in kwalitatieve omstandigheden tot (blijvend) sporten aan te zetten. De sportkampen kunnen hiertoe een goed instrument zijn, indien hiertoe effectief initiatieven worden genomen.

Artikel 10

Dit artikel voegt een artikel 15/1 toe aan het decreet van 10 juni 2016 dat betrekking heeft op een nieuwe beleidsfocus rationalisatie.

Zowel unisportfederaties als multisportfederaties kunnen in aanmerking komen voor een subsidie binnen de beleidsfocus rationalisatie. Het kan daarbij gaan om projecten waarbij samengewerkt wordt tussen unisportfederaties, tussen multisportfederaties of tussen uni- en multisportfederaties. Daarnaast zijn ook

samenwerkingen of fusies van een uni- of multisportfederatie met een of meerdere louter erkende sportfederaties mogelijk binnen deze beleidsfocus. De samenwerking binnen deze beleidsfocus betreft de niet-inhoudelijke samenwerking, en de daarmee gepaarde positieve effecten en daaraan gekoppelde tijdelijke kost. Het gaat dus bijvoorbeeld om het gezamenlijk aankopen of (laten) optimaliseren van een ledenbeheersysteem, het delen van een personeelslid of het effectief aangaan van een fusie tussen twee of meer sportfederaties. Daarbij moet steeds minstens een gesubsidieerde uni- of multisportfederatie betrokken partij zijn, waarbij per project een duidelijke subsidiebegunstigde bepaald wordt.

Op het vlak van de informatie die moet worden opgenomen in de subsidieaanvraag, wordt een duidelijker onderscheid gemaakt tussen de aanvraag voor een eerste subsidiëeringsjaar, en de daaropvolgende subsidiëeringsjaren. Die aanpassing gebeurt in functie van planlastvermindering. Voor de beleidsfocus rationalisatie blijft een jaarlijkse indieningsmogelijkheid bestaan. Toch wordt, in het kader van planlastvermindering, ook bij deze beleidsfocus niet dezelfde informatie opgevraagd vanaf het tweede subsidiëeringsjaar, maar beperkt bepaalde informatie zich tot een update van de eerder ingediende informatie. Op vlak van de informatie die aanwezig moet zijn bij de aanvraag voor het eerste subsidiëeringsjaar wordt, voor meerdere beleidsfocussen, de verplichting toegevoegd om een beschrijving te geven omtrent de mate waarin het project, volgens de indiener, beantwoordt aan de vooropgestelde beoordelingscriteria. Daarnaast ligt er voor de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleidingen een belangrijke nadruk op het indienen van een projectplan. Dat projectplan moet een sterke(re) garantie bieden op de realisatie van het project, waarbij de beoordelingscommissie en de minister meer inzicht kunnen krijgen in de kans tot sterke impact en duurzame verankering van het project.

Voor meerdere beleidsfocussen wijzigen de beoordelingscriteria, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden, in de zin dat er meer nadruk komt te liggen op de relevantie en de impact van het project voor het werkveld, en er minder nadruk komt te liggen op specifieke inhoudelijke accenten. Op die manier kunnen de projecten nog meer aansluiten op de noden, behoeften en het potentieel van verschillende sportfederaties. Voor meerdere beleidsfocussen wordt daarnaast bepaald dat de Vlaamse Regering de vergoeding voor de leden van de beoordelingscommissie kan bepalen. Het betreft de beoordelingscommissies voor de beleidsfocussen jeugdsport, innovatie, kansengroepen, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleidingen.

Artikel 11

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 16 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de algemene werkingssubsidie voor sportfederaties en voegt een aantal bepalingen toe.

Voortaan wordt de algemene werkingssubsidie van de unisportfederaties en de multisportfederaties berekend op de scores die de sportfederatie behaalt in het jaar twee jaren voorafgaand aan het werkingsjaar waarvoor de subsidie wordt toegekend. De subsidie van het werkingsjaar 2025 wordt bijvoorbeeld berekend op basis van de behaalde scores in 2023. Dat geldt voor de scores op vlak van aangesloten leden en kan doorgetrokken worden in de andere kwantitatieve indicatoren die invulling geven aan de kwaliteitsprincipes. Die wijziging wordt doorgevoerd om de sportfederaties een veel grotere zekerheid te geven over het subsidiebedrag, binnen de perken van de begroting en rekening houdend met de controle op de rapportering. Sportfederaties zijn immers afhankelijk van zowel de eigen scores als de scores van de andere sportfederaties van hun groep (uni- of

multisportfederaties). Tot op heden was de definitieve subsidie vaak onvoorspelbaar. Voor het voldoen aan de subsidiëringsvoorwaarden blijven de scores (bijvoorbeeld aantal aangesloten leden) van het werkingsjaar zelf van tel.

Omwille van deze bepaling en om nieuw gesubsidieerde sportfederaties een bepaalde financiële zekerheid te kunnen bieden, wordt aan artikel 16 een nieuwe paragraaf 4 toegevoegd (de vorige paragraaf 4 is opgeheven door het decreet van 15 oktober 2021 met in werking treding 1 januari 2022) die het subsidiebedrag voor nieuw gesubsidieerde sportfederaties voor de eerste twee werkingsjaren vastlegt op 100.000 euro. Voor die sportfederaties zijn er immers nog geen (gecontroleerde) scores van de voorbije twee werkingsjaren.

De basissubsidie van de unisportfederaties is, zoals voorheen, gebaseerd op een minimaal bedrag van 60.000 euro en is daarnaast gerelateerd aan het aantal aangesloten leden. Voor de multisportfederaties wordt voortaan louter met een basissubsidie gewerkt die evenveel bedraagt als het basisbedrag van de unisportfederaties van minstens 60.000 euro.

De basissubsidie wordt verhoogd op basis van een korf van kwaliteitsprincipes die verdere invulling door de Vlaamse Regering. Die invulling kan verschillend zijn voor unisportfederaties en multisportfederaties. De kwaliteitsprincipes voor de unisportfederaties blijven dezelfde. Voor de multisportfederaties worden dezelfde kwaliteitsprincipes gehanteerd en wordt een vierde kwaliteitsprincipe toegevoegd, namelijk de kwaliteit van het aanbod voor de anders georganiseerde sporters, de ongebonden sporters of de niet-sporters. Dat kwaliteitsprincipe is inhoudelijk gelinkt aan de nieuwe basisopdracht voor de multisportfederaties.

Artikel 12

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 18 van het decreet van 10 juni 2016 inzake het voorschot van de algemene werkingssubsidie voor de sportfederaties.

Het voorschot wordt voortaan berekend op basis van de raming van de algemene werkingssubsidie van het lopende werkingsjaar, die dus veel dichter zal aansluiten bij de uiteindelijk toe te kennen definitieve subsidie.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 19 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de aanvullende subsidies via de beleidsfocussen.

Om de mogelijkheid te voorzien om meer vrijheid te geven aan de sportfederaties inzake de (subsidieerbaarheid van de) vergoedingen voor de medewerkers die verbonden zijn aan de beleidsfocussen, wordt aan de Vlaamse Regering voortaan de ruimte gelaten om deze in de toekomst (al dan niet) te kunnen bepalen.

De wijziging in de derde paragraaf van artikel 19 van het decreet van 2016 wordt doorgevoerd omdat er een significant verschil kan zijn tussen de ingediende en de goedgekeurde subsidieaanvraag. Zo kan de minister beslissen om bepaalde inhoudelijke of financiële aspecten van een ingediend project niet mee te subsidiëren. Om die reden wordt het voorschot bepaald op basis van het goedgekeurde project.

Artikel 14

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 21 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de indeling van de unisportfederaties en voegt een aantal bepalingen toe.

Op basis van (inter)nationale evoluties en dossiers moet worden vastgesteld dat het kan voorvallen dat meerdere Vlaamse sportfederaties een officiële affiliatie hebben met de internationale federatie van de sport. Daarom wordt de term "als enige" geschrapt. Daarnaast zijn er ook gevallen waarbij de Vlaamse sportfederatie niet via de nationale koepel, maar rechtstreeks de affiliatie heeft. Vandaar dat de optie "rechtstreeks" wordt toegevoegd. Om in geval van meerdere sportfederaties die de internationale affiliatie hebben, te bepalen welke sportfederatie de unisportfederatie kan zijn, wordt de deelname aan de Olympische Spelen (voor categorie A1) of Wereldkampioenschappen of Wereldspelen (categorie A2) als voorwaarde behouden.

Via de toevoeging van een tweede lid wordt de mogelijkheid gecreëerd om in geval van spontane (interesse in) fusie tussen unisportfederaties in aanverwante sporttakken, deze fusie mogelijk te maken binnen het decretale kader. De aanverwantschap van de betrokken sporttakken wordt door dezelfde actoren geadviseerd (SARC en agentschap Sport Vlaanderen) en beslist (Vlaamse Regering) als de bepaling over het toevoegen of samenvoegen van een sporttak op de sporttakkenlijst. Bij het advies en de beslissing of sporttakken aanverwant zijn, wordt rekening gehouden met het sportlandschap en de sportbeoefening in het Nederlandse taalgebied. Dat kan bijvoorbeeld gaan om aanverwantschap op vlak van het type sport, sporttechnische kennis, het gebruik van gemeenschappelijke accommodatie of sites of beoefening in dezelfde sportclubs. Enkele concrete voorbeelden zijn roeien en kajak, oriëntatielopen en wandelen of bepaalde vechtsporten.

Deze wijziging is belangrijk in het kader van efficiëntiewinsten, zonder hierbij verplichte fusies op te leggen.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 22 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de basisopdrachten van de unisportfederaties.

Wat betreft de basisopdrachten van de unisportfederaties wordt in artikel 19, paragraaf 1, punt 1° van het decreet van 2016 verduidelijkt dat de unisportfederatie het totaalaanbod niet volledig zelf moet organiseren, maar bepaalde invullingen kan overlaten aan multisportfederaties of andere erkende sportfederaties, al dan niet via een samenwerking. Het is daarbij belangrijk dat de unisportfederatie het overzicht over de volledige sporttak en haar onderliggende disciplines en sportvormen behoudt of verkrijgt. Indien relevante hiaten worden vastgesteld, kan de unisportfederatie daar op aangesproken worden. Deze bepaling sluit niet uit dat er ook een overlappend aanbod wordt georganiseerd door multisportfederaties of andere erkende sportfederaties.

Het schrappen van de vierde en vijfde basisopdracht in het eerste lid van paragraaf 1 en de toevoeging van het tweede lid is op zich geen inhoudelijke wijziging en heeft tot doel een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds de drie fundamentele en inhoudelijke basisopdrachten en anderzijds de taken die gepaard gaan met een goede uitvoering van de drie inhoudelijke basisopdrachten. Daarbij moet onder andere aandacht zijn voor interne en externe informatie en promotie, kwaliteitszorg en goed beheer van de organisatie.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 23 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring voor de beleidsfocussen van de unisportfederaties.

De wijzigingen betreffen de toevoeging van de twee nieuwe beleidsfocussen en de gewijzigde naam en doelstelling van de beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod naar de beleidsfocus kansengroepen.

Artikel 17, 18 en 19

Deze artikelen voegen een artikel 23/1, 23/2 en 23/3 toe aan het decreet van 10 juni 2016 inzake de beleidsfocussen jeugdsport, kansengroepen en innovatie.

De bepalingen uit het oorspronkelijke artikel 12, 13 en 14 worden via dit artikel verplaatst naar het hoofdstuk omtrent de specifieke bepalingen voor de subsidiëring van unisportfederaties, afdeling 3: de subsidiëring voor de beleidsfocussen omdat deze beleidsfocussen enkel van toepassing zijn op unisportfederaties. Daarbij wordt ook een aantal wijzigingen doorgevoerd ten aanzien van de oorspronkelijke bepalingen in de oorspronkelijke artikelen 12, 13 en 14.

Artikel 17 - Beleidsfocus jeugdsport

Voor de beleidsfocus jeugdsport (nieuw artikel 23/1 in het decreet van 10 juni 2016) wordt conform de wijzigingen aan artikel 9 van het decreet van 10 juni 2016 verduidelijkt dat de focus van het jeugdsportproject moet liggen op de verhoging van de kwaliteit van de jeugdsport.

Een belangrijke wijziging op vlak van beleidsfocus jeugdsport is het wegvallen van de mogelijkheid om maximaal 15 procent van de Vlaamse subsidie te gebruiken voor de werking van de sportfederatie en de coördinatie van het jeugdsportproject. De Vlaamse subsidie moet voortaan integraal worden toegekend aan de deelnemende sportclubs. Ter compensatie vermindert de verplichte cofinanciering van 25 naar 20 procent.

In het tweede lid van artikel 23/1 wordt herhaald dat de beleidsfocus jeugdsport enkel voor unisportfederaties en niet voor multisportfederaties van toepassing is. Op vlak van de informatie die moet worden opgenomen in de subsidieaanvraag, wordt een duidelijker onderscheid gemaakt tussen de aanvraag voor een eerste subsidiëeringsjaar en de daaropvolgende subsidiëeringsjaren. Deze aanpassing gebeurt in functie van planlastvermindering. Daarnaast wordt voor deze beleidsfocus voortaan in blokken van twee jaar gewerkt voor de indiening en goedkeuring van projecten, waardoor er extra zekerheid en vertrouwen wordt gegeven aan de sportfederaties.

Op het vlak van de informatie die aanwezig moet zijn bij de aanvraag voor het eerste subsidiëeringsjaar, wordt, voor meerdere beleidsfocussen, de verplichting toegevoegd om een beschrijving te geven over de mate waarin het project, volgens de indiener, beantwoordt aan de vooropgestelde beoordelingscriteria. Voor de beleidsfocus jeugdsport is er daarnaast de belangrijke wijziging dat het reglement voortaan geen lijst van bestedingsmogelijkheden meer moet bevatten. Dat betekent in de praktijk dat de jeugdsportclubs voortaan enkel verplicht gecontroleerd worden op de scores die ze behalen om de jeugdsportsubsidie te verdienen, maar dat er geen verplichte bewijsvoering en controle meer bestaat inzake de besteding van de jeugdsportsubsidie. In de praktijk betekent dat op niveau van de sportclub en op niveau van de sportfederatie een significante vermindering van de planlast, terwijl de voornaamste controle inzake kwaliteit overeind blijft. Sportfederaties die de bestedingen willen opvragen en controleren, kunnen dat op eigen initiatief nog steeds doen.

Voor meerdere beleidsfocussen wijzigen de beoordelingscriteria, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden, in de zin dat er meer nadruk komt te liggen op de relevantie en de impact van het project voor het werkveld, en er

minder nadruk komt te liggen op specifieke inhoudelijke accenten. Voor meerdere beleidsfocussen wordt daarnaast bepaald dat de Vlaamse Regering de vergoeding voor de leden van de beoordelingscommissie kan bepalen.

Artikel 18 - Beleidsfocus kansengroepen

De beleidsfocus kansengroepen (nieuw artikel 23/2 in het decreet van 2016) focust op projecten om personen uit kansengroepen blijvend aan het sporten te brengen. Deze beleidsfocus is sterk gelinkt aan de tweede doelstelling uit de vroegere beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod en biedt extra duidelijkheid ten aanzien van de sportfederaties. De eerste doelstelling uit de vroegere beleidsfocus laagdrempelig sportaanbod verdwijnt binnen de beleidsfocus kansengroepen, waarbij projecten die binnen die oorspronkelijke eerste doelstelling kaderen voortaan in aanmerking kunnen komen voor projectsubsiëring via de beleidsfocus innovatie, die verbreed wordt inzake doelstelling. Door deze wijziging wordt onduidelijkheid en overlap tussen beide beleidsfocussen weggenomen, en blijft een specifieke focus op kansengroepen behouden om sportfederaties op dit vlak de wenselijke en belangrijke impulsen te kunnen blijven bieden.

Bij voorkeur kadert het project in een breder diversiteitsbeleid van de sportfederatie, zodat het binnen een duurzaam en doordacht beleid kadert. Echter, sportfederaties die op dat vlak nog (eerste) stappen moeten zetten, kunnen ook in aanmerking komen voor deze beleidsfocus.

In het tweede lid van artikel 23/2 in het decreet van 2016 wordt herhaald dat de beleidsfocus kansengroepen enkel voor unisportfederaties en niet voor multisportfederaties van toepassing is. Op het vlak van de informatie die moet worden opgenomen in de subsidieaanvraag, wordt voor meerdere beleidsfocussen een duidelijker onderscheid gemaakt tussen de aanvraag voor een eerste subsidiëeringsjaar en de daaropvolgende subsidiëeringsjaren. Deze aanpassing gebeurt in functie van planlastvermindering. Daarnaast wordt voor deze beleidsfocus voortaan in blokken van twee jaar gewerkt voor de indiening en goedkeuring van projecten, waardoor er extra zekerheid en vertrouwen wordt gegeven aan de sportfederaties. In dat kader is een verplichte financiële prognose, met zicht op de kosten en opbrengsten, een belangrijk gegeven bij de subsidiëeringsaanvraag.

Op vlak van de informatie die aanwezig moet zijn bij de aanvraag voor het eerste subsidiëeringsjaar, wordt, voor meerdere beleidsfocussen, de verplichting toegevoegd om een beschrijving te geven over de mate waarin het project, volgens de indiener, beantwoordt aan de vooropgestelde beoordelingscriteria. Daarnaast is er voor de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie, rationalisering en professionalisering in sportkaderopleidingen een belangrijke wijziging voor het indienen van een projectplan. Dat projectplan moet een sterke(re) garantie bieden op de realisatie van het project, waarbij de beoordelingscommissie en de minister meer inzicht kunnen krijgen in de kans tot sterke impact en duurzame verankering van het project.

Voor meerdere beleidsfocussen wijzigen de beoordelingscriteria, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden, in de zin dat er meer nadruk komt te liggen op de relevantie en de impact van het project voor het werkveld en er minder nadruk komt te liggen op specifieke inhoudelijke accenten. Voor meerdere beleidsfocussen wordt daarnaast bepaald dat de Vlaamse Regering de vergoeding voor de leden van de beoordelingscommissie kan bepalen.

Artikel 19 - Beleidsfocus innovatie

De beleidsfocus innovatie (nieuw artikel 23/3 in het decreet van 2016) wordt verbreed zodat de projecten niet enkel moeten gericht zijn op een hoger bereik

of hogere sportparticipatie. Binnen de beleidsfocus kunnen voortaan ook projecten worden ingediend waarbij ingezet wordt op een betere beleving door de sporters of op de optimalisatie van het sportaanbod. De projecten moeten steeds een inhoudelijke focus hebben met een concrete impact op het terrein. Concrete voorbeelden zijn projecten die inzetten op innovatie inzake integriteitsbeleid of een betere begeleiding van sportbegeleiders (bijvoorbeeld scheidsrechters) die erop gericht is de sportbeleving te verbeteren of het bestaande sportaanbod te optimaliseren. Om overlapping uit te sluiten kunnen binnen deze beleidsfocus geen projecten worden ingediend die onder de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen kunnen vallen.

In het tweede lid van het artikel 23/3 in het decreet van 2016 wordt herhaald dat de beleidsfocus innovatie enkel voor unisportfederaties, en niet voor multisportfederaties, van toepassing is. Op het vlak van de informatie die moet worden opgenomen in de subsidieaanvraag, wordt een duidelijker onderscheid gemaakt tussen de aanvraag voor een eerste subsidiëringjaar en de daaropvolgende subsidiëringjaren. Deze aanpassing gebeurt in functie van planlastvermindering.

Voor de beleidsfocus innovatie blijft een jaarlijkse indieningsmogelijkheid bestaan. Toch wordt, in het kader van planlastvermindering, ook bij deze beleidsfocus niet dezelfde informatie opgevraagd vanaf het tweede subsidiëringjaar, maar beperkt bepaalde informatie zich tot een update van de eerder ingediende informatie. Op het vlak van de informatie die aanwezig moet zijn bij de aanvraag voor het eerste subsidiëringjaar wordt, voor meerdere beleidsfocussen, de verplichting toegevoegd om een beschrijving te geven over de mate waarin het project, volgens de indiener, beantwoordt aan de vooropgestelde beoordelingscriteria. Daarnaast is er voor de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleidingen een belangrijke wijziging voor het indienen van een projectplan. Dat projectplan moet een sterke(re) garantie bieden op de realisatie van het project, waarbij de beoordelingscommissie en de minister meer inzicht kunnen krijgen in de kans tot sterke impact en duurzame verankering van het project.

Voor meerdere beleidsfocussen wijzigen de beoordelingscriteria, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden, in de zin dat er meer nadruk komt te liggen op de relevantie en de impact van het project voor het werkveld en er minder nadruk komt te liggen op specifieke inhoudelijke accenten. Voor meerdere beleidsfocussen wordt daarnaast bepaald dat de Vlaamse Regering de vergoeding voor de leden van de beoordelingscommissie kan bepalen.

Artikel 20

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting (zie hoger).

Artikel 21

Dit artikel wijzigt artikel 25 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de beleidsfocus topsport en behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 22

Dit artikel voegt een artikel 25/1 toe aan het decreet van 10 juni 2016 inzake de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen.

De nieuwe beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen wordt in dit artikel nader toegelicht. Enkel unisportfederaties komen in aanmerking voor deze beleidsfocus.

De beleidsfocus heeft tot doel het realiseren van een optimalisatie van de kwaliteit, instroom, doorstroom of valorisatie op vlak van sportkaderopleidingen en sportgekwalficeerden. Het betreft projecten die een extra impuls geven aan het beleid en de werking op het vlak van een of meerdere van de vier genoemde aspecten, waarbij een duidelijk hogere impact wordt beoogd dankzij het project en de daaraan gekoppelde subsidies.

In het tweede lid wordt herhaald dat de beleidsfocus professionalisering in sportkaderopleidingen enkel voor unisportfederaties en niet voor multisportfederaties van toepassing is. Op het vlak van de informatie die moet worden opgenomen in de subsidieaanvraag, wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de aanvraag voor een eerste subsidiëeringsjaar, en de daaropvolgende subsidiëeringsjaren. Deze aanpassing gebeurt in functie van planlastvermindering. Daarnaast wordt voor deze beleidsfocus voortaan in blokken van twee jaar gewerkt voor de indiening en goedkeuring van projecten, waardoor er extra zekerheid en vertrouwen wordt gegeven aan de sportfederaties. In dat kader is een verplichte financiële prognose, met zicht op de kosten en opbrengsten, een belangrijk gegeven bij de subsidiëeringsaanvraag. Op het vlak van de informatie die aanwezig moet zijn bij de aanvraag voor het eerste subsidiëeringsjaar, wordt, voor meerdere beleidsfocussen, de verplichting voorzien om een beschrijving te geven over de mate waarin het project, volgens de indiener, beantwoordt aan de vooropgestelde beoordelingscriteria. Daarnaast ligt er voor de beleidsfocussen kansengroepen, innovatie, rationalisatie en professionalisering in sportkaderopleidingen een belangrijke nadruk op het indienen van een projectplan. Dat projectplan moet een sterke(re) garantie bieden op de realisatie van het project, waarbij de beoordelingscommissie en de minister meer inzicht kunnen krijgen in de kans tot sterke impact en duurzame verankering van het project.

Voor meerdere beleidsfocussen wijzigen de beoordelingscriteria, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden, in de zin dat er meer nadruk komt te liggen op de relevantie en de impact van het project voor het werkveld en er minder nadruk komt te liggen op specifieke inhoudelijke accenten. Voor meerdere beleidsfocussen wordt daarnaast bepaald dat de Vlaamse Regering de vergoeding voor de leden van de beoordelingscommissie kan bepalen.

Artikel 23

Dit artikel voegt een bepaling toe aan artikel 26 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de specifieke bepalingen over de subsidiëring van de multisportfederaties.

Via dit artikel wordt toegevoegd dat een multisportfederatie ook gesubsidieerd kan worden voor sporten die niet op de sporttakkenlijst staan. Concrete voorbeelden daarvan zijn frisbee en american football. Een multisportfederatie kan als sportfederatie niet gesubsidieerd worden voor vormen van sportieve vrijetijdsbesteding die aangeboden worden door de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding (bijvoorbeeld petanque, darts, touwtrekken, hengelhobby's, ...) en niet voor sporten die medisch en/of ethisch niet verantwoord beoefend (kunnen) worden. Daarbij kan desgevallend onder andere rekening worden gehouden met geldende kwaliteitsstandaarden.

Artikel 24

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 27 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de basisopdrachten van de gesubsidieerde multisportfederaties.

Wat betreft de basisopdrachten van de multisportfederaties wordt in artikel 27, paragraaf 1, 1° van het decreet van 2016 een inhoudelijke toevoeging gedaan waarbij de multisportfederatie bij het organiseren van recreatieve

sportbeoefening een focus kan leggen op multisport voor de jeugd en op sporten die niet worden aangeboden door unisportfederaties. Wat betreft multisport ligt de focus op het feit dat het kind meerdere sporten beoefent binnen dezelfde sportclub. Voorbeelden van die sporten zijn ofwel de reeds vermelde sporten die niet op de sporttakkenlijst staan, maar die de multisportfederatie wel kan aanbieden (bijvoorbeeld frisbee en american football) of sporten die wel op de sporttakkenlijst staan, maar waarvoor geen unisportfederatie gesubsidieerd wordt (bijvoorbeeld krachtbal, aikido, ...). Deze twee focuselementen zijn niet verplicht, maar kunnen in voorkomend geval via de invulling van de kwaliteitsprincipes leiden tot hogere subsidies. De eerste drie basisopdrachten richten zich op een aanbod voor aangesloten leden via sportclubs.

Het schrappen van de initiële vierde en vijfde basisopdracht in het eerste lid van paragraaf 1 van artikel 27 van het decreet van 10 juni 2016 en de invoeging van een nieuw tweede lid betreft, net als bij de unisportfederaties, op zich geen inhoudelijke wijziging en heeft tot doel een duidelijk onderscheid te maken tussen enerzijds de vier meest fundamentele en inhoudelijke basisopdrachten en anderzijds de taken die gepaard gaan met een goede uitvoering van de vier inhoudelijke basisopdrachten. Daarbij moet onder andere aandacht zijn voor interne en externe informatie en promotie, kwaliteitszorg en goed beheer van de organisatie.

Er wordt in de artikel 27, paragraaf 1, met een nieuw punt 4° een nieuwe basisopdracht voor de multisportfederaties toegevoegd, waarbij ze verplicht initiatieven moeten voorzien op vlak van een aanbod voor de anders georganiseerde sporters, de ongebonden sporters en/of de niet-sporters. Daarbij organiseert de multisportfederatie een aanbod dat aanvullend is op het bestaande aanbod voor de aangesloten leden van de uni- of multisportfederaties. Het gaat hierbij om aanbod dat vernieuwend is, waardoor niet-sporters kunnen aangezet worden tot sportief bewegen of sporten en waarbij ongebonden of anders georganiseerde sporters op een kwalitatieve, laagdrempelige, duurzame en aantrekkelijke manier een bepaalde mate van begeleiding, aanbod of ondersteuning kunnen genieten. Het aan het sporten brengen en houden van personen uit kansengroepen (bijvoorbeeld via sociaal-sportieve initiatieven waar sport ingezet wordt als middel) vormt binnen deze basisopdracht een fundamentele uitdaging.

Binnen die vierde basisopdracht zet de multisportfederatie in op de toeleiding van die sporters naar de sportclubs of het kwalitatief begeleiden van die sporters buiten de sportclubs. De toeleiding naar de sportclub is daarbij dus geen doel op zich, maar kan wel deel uitmaken van het beleid en van deze basisopdracht. Het kan er immers toe bijdragen om bepaalde sporters toe te leiden naar duurzaam en blijvend kwalitatief sporten. De opgebouwde expertise binnen die basisopdracht wordt dus bij voorkeur ook ingezet om het aanbod binnen de sportclubs voor de aangesloten leden te versterken en aan te passen aan de noden en behoeften van bepaalde nieuwe doelgroepen of types sporters. De vierde basisopdracht wordt gelinkt aan het vierde kwaliteitsprincipe dat enkel voor multisportfederaties van toepassing is en waarbinnen de kwaliteit van het aanbod van de vierde basisopdracht zal worden beoordeeld.

Artikel 25

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 28 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring voor de beleidsfocussen van de multisportfederaties.

De wijzigingen betreffen het schrappen van de beleidsfocussen die niet meer van toepassing zijn voor de multisportfederaties en de toevoeging van de beleidsfocus rationalisatie.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 29 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de erkenning van de koepelorganisatie.

In dit artikel worden enkele wijzigingen uit de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederaties doorgetrokken, bijvoorbeeld op vlak van planlastvermindering.

Artikel 27

Dit artikel wijzigt een bepaling uit artikel 31 van het decreet van 10 juni 2016 inzake subsidiëring van de koepelorganisatie.

Bij de derde basisopdracht wordt de coördinerende rol van de koepelorganisatie toegevoegd betreffende het realiseren van efficiëntiewinsten bij de aangesloten sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, bijvoorbeeld via het faciliteren of ondersteunen van fusies of samenwerkingen op het vlak van gedeelde diensten.

Artikel 28

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 33 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de algemene werkingssubsidie van de koepelorganisatie.

Er wordt geen minimaal bedrag meer bepaald voor de subsidiëring van de koepelorganisatie. Tegelijk vervalt, vanuit de principes van autonomie, vertrouwen en planlastvermindering, de verplichting om inzake de uitvoering van de basisopdrachten en de subsidieerbare kosten bepaalde verhoudingen te respecteren.

Artikel 29

Dit artikel voegt artikel 35/1 toe aan het decreet van 10 juni 2016.

In dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de koepelorganisatie, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze bij de gesubsidieerde sportfederaties, zoals vermeld in artikel 17 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 30

Dit artikel wijzigt de bepaling uit artikel 36 van het decreet van 10 juni 2016 inzake het voorschot van de algemene subsidie van de koepelorganisatie.

Het voorschot wordt niet meer berekend op basis van de subsidie van het afgelopen jaar, onder andere omdat via aanvullende subsidiëring dat bedrag kan variëren en de huidige bepaling dus niet altijd in het voordeel is van zowel de koepelorganisatie als de overheid.

Voortaan wordt het voorschot berekend op basis van de inschatting van de subsidie waarop de koepelorganisatie voor dat werkingsjaar aanspraak kan maken.

Artikel 31

Dit artikel voegt aan artikel 37 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring van de koepelorganisatie de verwijzing naar artikel 72 toe, aangezien dat artikel voortaan ook van toepassing is op de koepelorganisatie.

Artikel 72 van het decreet van 2016 bepaalt immers de specifieke procedure voor de proportionele correctie van de basissubsidie in geval van niet-naleving van de samenwerkingsovereenkomst, wat voortaan ook voor de koepelorganisatie mogelijk is.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt artikel 38 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de bepaling van de vrijetijdscluster luchtactiviteiten.

Wat betreft die vrijetijdscluster wordt aangepast dat het activiteiten betreft waarbij de beoefenaars zichzelf met behulp van mechanisch materiaal in de lucht bevinden. Deze toevoeging is belangrijk om voldoende in lijn te zijn met de definitie van sportieve vrijetijdsbesteding en om uiteenlopende interpretaties van de bepaling te vermijden. Door de toevoeging kunnen activiteiten zoals modelluchtvaart en activiteiten met drones niet meer aangeboden worden door de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding binnen de cluster luchtactiviteiten.

Artikel 33

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 40 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de erkenning van de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

In dit artikel worden enkele wijzigingen uit de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederaties doorgetrokken, bijvoorbeeld op het vlak van planlastvermindering.

Daarnaast worden door de toevoeging van een dertiende erkenningsvoorwaarde ook de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding verplicht om een integriteitsbeleid te voeren zoals voortaan ook zal gelden voor de erkende sportfederaties.

Artikel 34

Dit artikel voegt aan artikel 42 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring van de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding de verwijzing naar artikel 72 toe, aangezien dat artikel voortaan ook op hen van toepassing is.

Artikel 72 van het decreet van 2016 bepaalt immers de specifieke procedure voor de proportionele correctie van de basissubsidie in geval van niet-naleving van de samenwerkingsovereenkomst, wat voortaan ook voor de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding mogelijk is.

Artikel 35

Dit artikel wijzigt een bepaling uit artikel 43 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring van de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

Artikel 43 van het decreet van 10 juni 2016 wordt aangepast aan de eerdergenoemde wijzigingen inzake de beleidsfocussen. De organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding kunnen in aanmerking komen voor subsidies via de beleidsfocus innovatie, zoals reeds het geval was, en de beleidsfocus kansengroepen (voorheen: "laagdrempelig sportaanbod).

Artikel 36

Dit artikel wijzigt artikel 44 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëringvoorwaarden voor de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

In dit artikel worden enkele wijzigingen uit de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederaties doorgetrokken op vlak van planlastvermindering.

Artikel 37

Dit artikel wijzigt in artikel 47 en 48 van het decreet van 10 juni 2016 de woorden "laagdrempelig sportaanbod" door het woord "kansengroepen", gezien de wijziging in benaming van deze beleidsfocus.

Artikel 38

Dit artikel voegt artikel 48/1 toe aan het decreet van 10 juni 2016.

In dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze bij de gesubsidieerde sportfederaties, zoals vermeld in artikel 17 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 39

Dit artikel wijzigt de bepaling uit artikel 49 van het decreet van 10 juni 2016 inzake het voorschot voor de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

Het voorschot wordt voortaan niet meer berekend op basis van het aantal sportieve vrijetijdsbeoefenaars van het voorgaande werkingsjaar omdat in de praktijk blijkt dat (potentieel) aangesloten verenigingen soms beslissen om toe te treden tot de organisatie of er geen deel meer van uitmaken. In zo'n gevallen gebeurt de berekening van het voorschot dan best op basis van de werkelijke situatie in plaats van rekening te houden met het vorige werkingsjaar. Voortaan wordt het voorschot berekend op basis van de inschatting van de subsidie waarop de organisaties voor dat werkingsjaar aanspraak kunnen maken.

Artikel 40

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 59 van het decreet van 10 juni 2016 inzake

In dit artikel worden enkele wijzigingen uit de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederaties doorgetrokken, bijvoorbeeld op het vlak van planlastvermindering.

Artikel 41

Dit artikel voegt aan artikel 60 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëring van de organisatie voor risicovechtsporten de verwijzing naar artikel 72 toe, aangezien dat artikel voortaan ook van toepassing is op de organisatie voor risicovechtsporten (zie nieuw artikel 63/1).

Artikel 72 van het decreet van 10 juni 2016 bepaalt immers de specifieke procedure voor de proportionele correctie van de basissubsidie in geval van niet-naleving van de samenwerkingsovereenkomst, wat voortaan ook voor de organisatie voor risicovechtsporten mogelijk is.

Artikel 42

Dit artikel voert een wijziging door aan artikel 61 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëringvoorwaarden voor de organisatie voor risicovechtsporten.

Een wijziging uit de erkenningsvoorwaarden voor de sportfederaties wordt doorgetrokken op vlak van planlastvermindering.

Artikel 43

Dit artikel voegt artikel 63/1 toe aan het decreet van 10 juni 2016.

In dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisatie voor de risicovechtsporten, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze bij de

gesubsidieerde sportfederaties zoals vermeld in artikel 17 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 44

Dit artikel voert een wijziging door aan artikel 64 van het decreet van 10 juni 2016 inzake het voorschot van de subsidie voor de organisatie voor risicovechtsporten.

Het voorschot wordt niet meer berekend op basis van de subsidie van het afgelopen jaar. Voortaan wordt het voorschot berekend op basis van de inschatting van de subsidie waarop de organisatie voor dat werkingsjaar aanspraak kan maken.

Artikel 45

Dit artikel voert een wijziging door aan artikel 65 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de erkenningsprocedure van de sportorganisaties.

Via de wijziging wordt de indieningsdatum voor erkenningsaanvragen verschoven van 1 naar 10 september. Deze verschuiving komt er op vraag van de sector en geeft onder andere iets meer ademruimte aan de medewerkers en bestuurders van sportfederaties en organisaties tijdens het afsluiten van de zomervakantie en de opstart van het schooljaar (en in voorkomend geval het sportseizoen).

Artikel 46

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 67 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de rapportering met betrekking tot de erkenningsprocedure.

De wijzigingen in dit artikel zijn gekoppeld aan de wijzigingen in voorgaande artikelen waarbij op vlak van de erkenningsvoorwaarden van de verschillende sportorganisaties in het decreet van 10 juni 2016, enkele planlastverminderingen werden doorgevoerd. De doorgevoerde wijzigingen worden in deze bepaling doorgetrokken.

Artikel 47

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 69 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de subsidiëringsprocedure van de sportorganisaties.

Via de wijziging wordt de indieningsdatum voor subsidieaanvragen verschoven van 1 naar 10 september, dit in lijn met de datum voor de erkenningsaanvragen. Daarnaast wordt verduidelijkt dat de subsidieaanvraag van de beleidsfocus rationalisatie, net als bij de andere beleidsfocussen, slechts door 1 gesubsidieerde sportfederatie kan worden ingediend. Deze bepaling schept duidelijkheid aangezien de beleidsfocus gericht is op een samenwerking tussen sportfederaties.

Artikel 48

Dit artikel wijzigt de titel van hoofdstuk 4 uit deel 7, titel 2, aangezien voortaan ook voor de koepelorganisatie, de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding en de organisatie voor risicovechtsporten kan gewerkt worden met een samenwerkingsovereenkomst.

Artikel 49

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 72 van het decreet van 10 juni 2016 inzake de samenwerkingsovereenkomst, conform de toevoegingen over het werken met een samenwerkingsovereenkomst voor de koepelorganisatie, de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding en de organisatie voor risicovechtsporten.

Artikel 50

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 73 van het decreet van 10 juni 2016 inzake verificatie en afrekening met betrekking tot de subsidiëringsprocedure.

De wijzigingen in dit artikel zijn gekoppeld aan de wijzigingen in voorgaande artikelen, waarbij enkele planlastverminderingen werden doorgevoerd. De doorgevoerde wijzigingen worden in deze bepaling doorgetrokken. Daarbij wordt in dit artikel een extra planlastvermindering voor de sportfederaties verankerd door te verduidelijken dat via het werkingsverslag moet gerapporteerd worden over de basisopdrachten, zonder dat deze afzonderlijk moeten behandeld worden. Basisopdrachten kunnen immers gepland en gerapporteerd worden overheen verschillende strategische en operationele doelen. Voor de multisportfederaties wordt met betrekking tot de vierde basisopdracht een afzonderlijke rapportering gevraagd. Voor de beleidsfocussen blijft de verplichting bestaan dat per project binnen de beleidsfocus afzonderlijk moet gerapporteerd worden.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt een aantal bepalingen uit artikel 74 van het decreet van 10 juni 2016 inzake verificatie en afrekening met betrekking tot de subsidiëringsprocedure.

Daarbij wordt in dit artikel een extra planlastvermindering voor de sportfederaties verankerd door te verduidelijken dat uit het financiële verslag duidelijk moet blijken welke kosten zijn gemaakt voor het geheel van de basisopdrachten en niet voor elke basisopdracht afzonderlijk. Voor de multisportfederaties wordt een afzonderlijke rapportering van de vierde basisopdracht gevraagd. Voor de beleidsfocussen blijft de verplichting bestaan om per project binnen de beleidsfocus de kosten afzonderlijk te rapporteren.

Artikel 52

Dit artikel heft deel 8 van het decreet van 10 juni 2016 op omdat dit niet overeenstemt met de gewijzigde en geldende regelgeving inzake overheidsfinanciën (Vlaamse Codex overheidsfinanciën).

Artikel 53

Om de multisportfederaties de tijd te geven zich aan te passen aan hun vernieuwde basisopdrachten wordt vanaf de inwerkingtreding van dit decreet een overgangperiode van twee volledige werkingsjaren (2023 en 2024) voorzien. Tijdens die werkingsjaren is het vernieuwde subsidiemechanisme nog niet van toepassing en bedraagt de algemene werkingssubsidie van een multisportfederatie telkens het gemiddelde van de aan haar definitief toegekende algemene werkingssubsidie voor de werkingsjaren 2020 en 2021. Dat subsidiebedrag wordt verhoogd met de aan haar definitief toegekende aanvullende subsidie voor de beleidsfocus jeugdsport, innovatie of laagdrempelig sportaanbod dat de multisportfederatie in kwestie ontving voor het werkingsjaar 2022 zodat de sportfederatie gesubsidieerde projecten kan voortzetten tijdens de lopende olympiade. Via deze slotbepaling behoudt de multisportfederatie een zekerheid inzake de hoogte van het subsidiebedrag tijdens de inhoudelijke transitieperiode.

Artikel 54

Via artikel 16 van dit decreet wordt bepaald dat de algemene werkingssubsidie van de unisportfederaties en de multisportfederaties voortaan gebaseerd wordt op de scores die de sportfederatie behaalt in het jaar twee jaar voorafgaand aan het werkingsjaar waarvoor de subsidie wordt toegekend. Voor de subsidie van het werkingsjaar 2023 wordt de score bepaald op basis van het jaar 2021. Voor sportfederaties die in 2022 voor het eerst gesubsidieerd werden, zijn er geen gecontroleerde en gevalideerde scores van het werkingsjaar 2021. Dit artikel 52

regelt dat voor deze sportfederaties eenmalig de score van het jaar 2022 in rekening wordt genomen.

Artikel 55

In dit artikel 55 wordt voorzien dat de multisportfederaties tijdens de inhoudelijke transitieperiode (2023 en 2024) de mogelijkheid krijgen om zich aan te passen aan hun vernieuwde basisopdrachten. De multisportfederatie moet nog niet volledig voldoen aan de vernieuwde basisopdrachten en moet tijdens deze twee werkingsjaren de transitie maken zodat ze de aangepaste basisopdrachten vanaf het werkingsjaar 2025 volledig uitvoert. In het najaar van 2022 dient de multisportfederatie dan ook een aangepast beleidsplan voor de werkingsjaren 2023 en 2024 in waarin ze aantoont op welke manier ze de transitie zal maken.

Artikel 56

Voor de controles op de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van het werkingsjaar 2022 zijn in 2023 nog controles nodig, conform de regelgeving die tijdens het werkingsjaar 2022 van toepassing was.

Artikel 57

In dit artikel 57 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering afwijkende data kan bepalen voor het indienen en behandelen van, en het adviseren en beslissen over, de erkenningsaanvragen en de subsidieaanvragen voor het werkingsjaar 2023. Deze bepaling is belangrijk om de sector voldoende tijd te geven om kennis te nemen van de wijzigingen van de regelgeving en om zich hieraan aan te passen.

Artikel 58

Dit artikel 58 maakt mogelijk dat de sportfederatie die vóór de inwerkingtreding van dit decreet voldeed aan de diplomavorwaarden voor het personeel, geen wijzigingen in haar personeelsbestand moet doorvoeren zolang het betrokken personeelslid (of de betrokken personeelsleden) in dienst blijft (blijven). Bepaalde sportfederaties kregen de mogelijkheid om tegen 31 december 2024 via een gradueel groeipad te voldoen aan de verplichtingen inzake het hoogst bestaande VTS-diploma. Het voldoen aan de diplomavorwaarde wordt afgetoetst aan dit groeipad, waarbij het betreffende personeelslid het groeipad volledig moet afronden om in aanmerking te kunnen blijven komen voor de slotbepaling, vermeld in artikel 58.

Artikel 59

Dit artikel 59 regelt het moment waarop dit decreet in werking treedt. Het bepalen van de datum van inwerkingtreding wordt gedelegeerd aan de Vlaamse Regering en is uiterlijk 1 november 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS